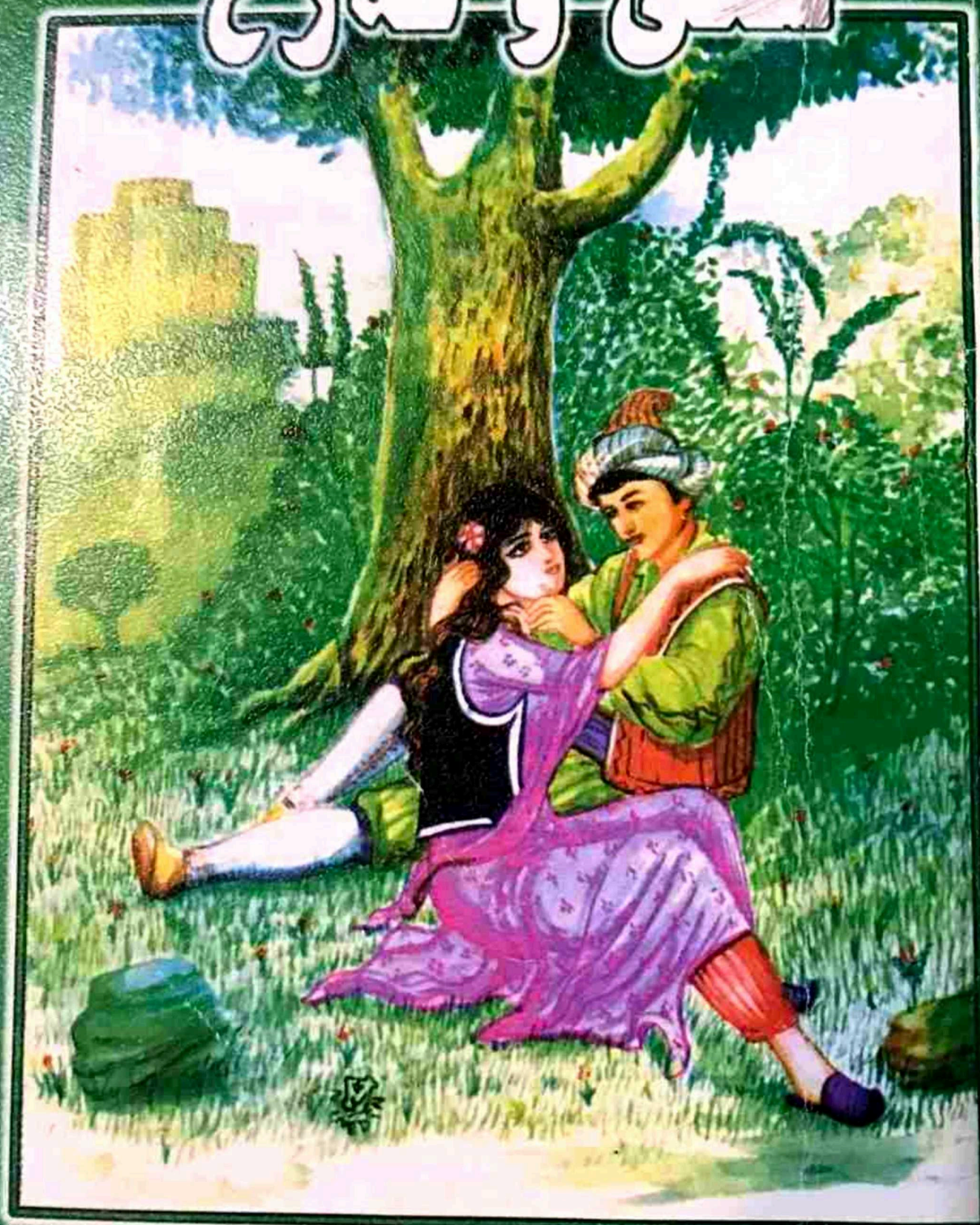

ستی و نهرخ

ستی و فہرخ

چیروک : ندمینی نوسمان

ژمارا سپاردنی : ۵۷ / ۲۰۰۲

چاپخانا : خدبات - دھوک

تیپلیدان : محمد علی بہرواری

دہرہیتانا ہونہری : نزار رشاد

پینشی:

ستی و فدرخ نه فسانه کا ناقداره و ژ ناڅه روکي دياره کو گلهک ژ ميژه هاتيه دارشتن و گوتن. سالا ۱۹۶۹ ای حديدهری باجلوری، هينگی ب دهنگی خو شليتی وی و صالحی ناسو و حدهستی نالکی بو من هنارتنه به غدا (۱). ستی و فدرخ هاته به لافکرن ب زاراقی موکریانی د کتیبیا (تحفه مظفریه) دا یا هیمن موکریانی ژ نوسکارمان څه گوهاستی و کوری زانیاری چاپکری و ناڅی وی دانایه (شیخ فدرخ و خاتون نهستی) لی وه کو هه مو کارید تورهی فولکلوری و مشه که تیه ناڅ دهڅی ملله تی کیم و زیده یی تیدا پهیدا دبن.

ل پینشی نه م نه فسانتی ب گوتنا رحمة تی هیمن بخوینین دا بزاینین کا چ جودایی ل ناڅبه را هردو گوتنا هه نه. د نه فسانا شیخ فدرخ و خاتون نهستیدا نهڅ گوتنه هه نه:

۱- خاتون نهستی کچا مام خه لیفه یه. شیخ فدرخ کوپری مامادییه (مام هادی)، هردو ناموزانه بایید وان برانه، دوتید خه لیفه ی سیبون نازی و نازدار و ستی. مامادی دوازه پس هه بون هه مو مریون چو نه مابون. فدرخی هیژ د زکی دایکا خودا هز ستی دکر. ستی نه څه نه دزانی.

۲- فدرخی د زکی دایکا خودا هه نه هه مهید خو گوتن.

۳- نبلیس دچیته نک خه لیفه ی دبیرتی کوپری هادی نبلیسه کی مهز نه ناڅی خو کره فدرخوله و خودانایه ناغایی باژیری داوودیه، و مه خسه د و مرادا وی خاتون ستییه.

۴- مامی فدرخی سی دز هنارتن دا فدرخی بدزن و پاڅیژنه گوڅا دهواران ل ناڅ ریخی و بن صمید وان کهر و گامیشان.

۵- مه لایکت هاتن، فدرخ هلگرتن و دانانه سهر بهر هکی مرمه ری و کهر و بارگیر

- ل دور راوه ستاینه خوب سهردا گرتینه.
- ۶- فهرخ گازی دایکا خو دکهت دایکا وی دچیت دئینه ته.
- ۷- فهرخی زانی زهلامهک ژ وهلاتهکی هاتبو ستیی ببینیت، شکلی وی بگریت و بو ناغایی خوبهت.
- ۸- فهرخی گوت: ستی نزانیت من دقیت، نهگه شویکهت نهز دی مرم، نهز دی دوعایی کهم نهف شهفه دایکا من بمریت و سوبه بابی من دا کهس نه مینیت من بخودانکهت نلله ستی نه بیت. هو دی ب خوڤه گریدهم ناهیلیم کهس بخازیت.
- ۹- نافوده نکید جوانیا ستیی ل دنیاایی به لاقبو خه بهر گه هشته شیخالی که چهل، رابو جلکید شقانا کره بهر خو چو داوودیی و بو شقان.
- ۱۰- ستی فهرخی دکه ته ملی خو و دچیته ته ماشه ی شقانی.
- ۱۱- فهرخ خوژیکد کیشیت و دریز دکهت ههتا وهک زهلامهکی لیدهیت و ستی ههز ژئی دکهت و پیکفه درازین، فهرخ دبیرته ستیی نه زیش هندی ته مه، نهز نه ساقامه غه نجه رهک دنابهره و اندا بو و هه ژ سهری ههتا نافطه نگی پیکفه بوون.
- ۱۲- شیخالی گوت: من چو حق نه قیت، لی من ستی دقیت.
- ۱۳- دای و باب و برابید ستیی ب کوهکی ستی ل شیخالی ماره کر.
- ۱۴- ووسو ناغای دهنگوباسی ستیی گو له لی ببو. نهوی کوچکهک ل سهر شه طی مرادان چیکریو. ههرسی خویشک چوبونه بهر شه طی بالا فکرن. چائی فهرخی ب ستیا رویس کهت، د جهدا کهت و ژهای چوو، خویشک بهزینه نک ووسو ناغای دا که سهکی قریکه ته نک بابی وان دا دهواری بهیت.
- ۱۵- فهرخی ترسیا نه که بکوژن چو مالا ووسو ناغای پاشی پسمامید وی هاتن برنه فه. ستی زانی کو دی فهرخی ته لیفن چو، دهزی و ده رزیه و گوزکه کی ئاڤی دانا دریدا، وهکو فهرخی نهو دیتین، گوت: نهف دهزی و ده رزیه بو دورینا کفنی من بو قی ئاڤی دی من پی شون. فهرخی مصتهک ل ده قی خودا، خوین ژئی ئینا و گوته

پسامید خو، هون هەرن ئەز دئی چم دەفتی خو شوم ب وی هیتجەتی رهئی چونک ووسو ناغای، پاشی چو مالا خالی خول شامی.

۱۶- خالی فەرخێ خەونەک دیتبو، کو میتانەک دئی هیتە باژیری شامی و شوینا وی دئی بیته میر. وی زەلام بە لافکرن دا هەچی دەرامتی ببینن بگرن، فەرخێ چو بو میتانی تهکیا شیخا خالی وی یی میر نەشیا بگههتی و بکهته دەر.

۱۷- فەرخ بو میری شامی و گوت: ئەز چ ل میرینی بکه م بی ستی؟ پاشی حەفت سالا کاغەزەک نفیسی و ب بن چەنگی قولنگەکی قە گریدا و بوستی هەنارته داوودیی. قولنگ چونک ستیی و وی کاغەزا فەرخێ وەرگرت:

۱۸- بابی ستیی گوتە شیخالی ئەم دئی ستیی هەنیرینه نک فەرخێ ل شامی و ب دەمان دئی بوته ئینینه قە کاری ستیی دکەن و دەنیرنه شامی. ل رەخ باژیری خیفهتا قەدەن و نەزانین ئەقە شامه.

۱۹- فەرخێ پی دزانیت، ب شەف ب دزیقە چو ناڤ خیفهتا ستیی.

نوبەدارا فەرخ گرتن، پاشی نیاسین و بەردان.

۲۰- پاشی ستی قەگەریا داوودیی و نەساخبو و مر.

فەرخ هاته رەخی باژیری داوودیی ژ گاڤانەکی پرسی چ ل باژیری قەومییه؟ فەرخێ هاتبو زەنگی پیرەمیرەکی، گاڤانی گووتی ئەقە حەفت زوژە ستی مری هەره بگهه خارنەکتی.

۲۱- فەرخ چو سەر زیارەتی ستیی و ل ویری مر.

ل پاشی قتی کورتیی باوەرناکەم پیدقی هەبیت قەکولم و جوداهی و کیماتیان بیژم ژبەرکو دئی بو هەنگو دیارین پاشی خاندنا ستی و فەرخا رەحمەتی حەیدەر باجلوری گوری و من کاری وی کری و خەملاندی. گووتی:

دیاره مەقامی ستی و فەرخ گەلەک کەقنە ژبەرکو فەرخێ وەکو عیسا پیغەمبەری ژ بونی دناخفیت و حەیوان ب پیننا خو گەرم دکەن و وەکو سلیمان ل گەل بالندا

دناخفتیت و دکه ته قاسد. و سوجه تا سحرکاریا گولندانن ل گهل فهرخی وه کویا
موسایه.

۱- حهیده ر باجلوری (۷۵) سالی (هینگتی ۶۹تی) خودی ژئی رازی مروه کی
نه خوینده وار بو، لئی د رده شه نبیریا فولکلوری ژ چیروک و بهیت و مه قامان خزینه بو
مخابن چو و ل گهل خو برن.

چیرو کتید تاخفتن و شعرید ب ستران تیدا وی دگوتن مه قام. مه علومه کونه وی
ستی و فهرخ نه رسته لئی بو خوژ نیکتی دی گرتیه نه گوت کیبو. خودی ژ وی و یئد
پیشی وی رازی بیت.

ستی و فخرخ

ستی و فهرخ

خهلیفه و هادی برا بوون. خهلیفه ژ هادی مهزنتر بو و شوینا بابئی خو گرتبو، حاکمی باژتیریبو، وی میراتی بابئی خوب ملک و مال و قهسرفه زهبطکریو و تشتهکنی کیم ددا برایی خو هادی. کابانییا هادی دا بیژیتی جامیرو بوچ تو هند یی سست و خاخی، تویی دبینی نهم ددهستکورتین برایی ته مالی بابئی ته یی بههرا ته دخوت، تو ژمی ههقی خوژی بسطینه ب شرعت بلا نهم ژ طهنگاچی و ژاریی خلاس ببین. هادی دا بیژتی حورمهت نهز وی دزانم، دثیا نهوی تیهدبا، برا پشتا برابه، چینابیت بکهمه دهعوا و دلئیشان و نهم بنه ماله کا ژ خوشهرم و مهزنین، من نه قیت ببینه بهنیشتی دهقی خه لکی، ههر دی روزهک هیت نهو دی ل خو زقریت.

ب شهف دیوانا حاکمی یا گرتدایبو، خهلیفه کی گوته قازی، کا بیژه نه قروچ دهعوا هه بون؟ قازی گوت: بهلی حاکم ی خوشبیت نه قرو دهعوا یهک تنی هه بو، ژنهک ب ره قده کا عه یالیقه هات گوت: نهزا فه قیر و بی مالم و نهف عه یاله یی منه، بابئی وان ژ کارکه فتیه. برایی من، مالی بابئی من دخوت و چوناده ته من، ب شرعت من ژمی بههر یا هدی د میراتی بابئی خو، نهز ههز دکهم بههرا من ژمی بسطینی و بدهیه من، خهلیفه ی پسپارکر. ئی پاشی؟ قازی گوت: مه ههقی وی ژ برایی وی سطاند و دایی. چاقید هادی ب چاقید خهلیفه کی که تن ههروه کویی دبیزتی نهها تهژی وه کر، خهلیفه ی سه ری خو شورکر.

ریهسپیه کی گوت: سهحه تا ته خوش جه نابئی قازی، مانئ شرعتی خودییه میراتی بابئی دقیت بهیته به لا قکرن ل سهر عه یالی وی. حه رامه که سهک ژ وان نه گه هته بههرا خو. زهبطکرنا ب نه ههقی و کوته کی گونه هه کا مهزنه و نابیت پی ل شرعتی دانن. حازرا هه میا گوت: وهیه.

دیوان قهرهقی و خهلیفه ی ههر هزر دکرن کا وی چند زولم ل برایی خو کر، و کا چاوا دی دلئ وی خوشکته و ههقی وی دهتی؟ گووته خو یا چاک نهوه سوبه هی بچمه مالا هادی. وهکو نفستی خه ونهک دیت کویی برسپیه، ده سدا قه ده کا نانی و

هقداء، نان بو ناگر و دهف لی صوت سی جارا جنقی و نقتست ههر نهو خهون ددیت.
سپینده بیا روزا پاشتر زهلامهک هنارته مالا هادی و گوتی: خهلیفه ی گوت، ژ مال
دهدرکه فیت نهز دی هیمه نک وی.

زهلام چو و داخازا خهلیفه ی گه هانده هادی، ژنا وی گوت، نهفه گورگهک ل کیری
بریه. عهید و سهرسالای می پی خهلیفه ی ب مالا مه نه که فتییه، خیره جامیروج
هومییه، خهلاته نان جهلاده؟ هادی گوت: کا جاری بلا بهیت دی زانین.

خهلیفه چو مالا برایی خو، هادی و کابانییا وی گهلهک ب خیرهاتنا وی کرن و
نوشتن. خهلیفه ی چا فید خود خانی و ناقمال و حالی هادی گیران دیت گهلهک بی
ههروبه ره، گوت: برا، من گهلهک کوته کی و ته عدال ته کر و نهز ژ ته شهرمزارم
هزی هاتیم دا گهرده نا من نازاکه ی و بههرا ته ژ مالی بابینی بدهمه ته. هادی
گوتی: تو ساخبی چو قوسیری نینه و من گازنده نه کریه، تو برایی مه زنی و تو بده ی
هده ی گهرده نا ته نازا. ب جابا هادی خهلیفه ی پتر شهرم ژ خو کر، سهری خو شورکر
نهز گوته خو، قه دا ب من بکه فن چاوا مالی و حوکی وه سا چا ل من طاری کرن.

خهلیفه ی سهری خو بلندکر و گوت: جابا ته دلی من ته ناگر و نهز هشیارکرم. نهز
منه تداری خوشمروقییا ته مه دا بوته بیژم. میراتی بابی مه هیلای دی ب نیقیکه ی
ل دویش شرعه تی، و قه سرژی نه گهر ته دقتیت بلا بوته بیت نان می دی بههرا ته
قه سره کی بوته ناکه م. هادی گوتی: برا مالا ته ثاقا. بلا قه سر ههر بوته بیت تو
برایی مه زنی و حاکمی و ل جهی بابی منی.

رویی خهلیفه ی گه شبوو و گوت: نهزی دبیم کابانییا ته یا گرانه، یا من می وه کی
وییه، ته چو عه یال نه ماینه ساخ، نهز د خازم نهز و تو ناخفته کنی بدهینه نیکو دو
ته گهر ههردووا وه کو نییک کچ نان کوپ بوون نهو چوننه بهلی نه گهر نییک کوپ بیت و
نییک کچ بلا بو نییکو دو بن هادی گوت: ج نه مر دکه ی بلا وه بیت.
ههردو برا چوننه سهر و سطویید نییک. و خهلیفه ی خاترا خو خاست و چو.

بوونا استیق و فهرخ

خه لیفه فه گه ریا مال، یی گهش و ده قبهش کابانییا وی گوتی: نه ری دبینم تو گه له کی که یفخوشی، خودی خیرکته ته چ بهیستییه؟ گوتی: نه ز و برایی خو پیک خوشبووین، دی مالی وی همیی ده می، و نه م پیکهاتین ژنکا وی و یا من نه گه کور و کچ بن بو ئیکودو بن. ژنا خه لیفه ی دو کچید دی هه بون و دترسیا نه کو کچه کا دی بییت و خه لیفه ی کوره ک دقیت، نه گه کچه کا دی بییت دی گه له ک پوسیده بییت و نه دویره ژنه کی ب سهر بینیت. سهر حالارا کچی بده ته کوری هادی و نه و کور شوینا خه لیفه ی بیته حاکم.

ئیشارییا وی روژی هه ردو ژن که تنه کراسی بچویکبوونی. ژنا خه لیفه ی گه له ک داپیرک ل نک هه بون ژنا هادی تنی دو ل ده قبوون.

خودی بارید هه ردو ژنا قالا کر. یا خه لیفه ی کچه ک بوو، هه ر ل ده می خودی دای زار زارا وی یا دژواربو و نه قه بری، داپیرک نه شیان ته ناکن.

ژنا هادی کوره ک بوو، داپیرکان سه روبه ری وی دکرن و کارکرن له شی وی بشون. کورک ب نه زمان هات و گوت: گه لی ژنکا من ده ستفه نه ده ن نه زی رویسم. هه ردو داپیرک ژ سه می خو هاقیتنه دویر و چاقید وان مانه ل کورکی، دایکا وی یا چلکدار ژ هه بیته و عه جیبی ژ هایچو.

وه کی بچویکی کاری چار له پکا دکن کورکی خو لقاند و ده ستدا په روکه کی و خو داپوشی و خو ئیخسته سهر نه نیشکا راستی و چاقی وی مال داپیرکا و ده ستپیکر مه هیته خو گوتن:

ل من هاتو مههائیکه
ل فهرخئی هادی چیبون سهر و نیکه
نهز منه تدارئی نه مرئی ته مه
پاره بی خودئی نیکه

ل من هاتو مههکا دووییه
ل فهرخئی هادی چیبون ده ست و پییه
منه تدارئی نه مرئی ته مه یا خودییه

ل من هاتو مههکا سیوو
مهحت و سه نازبو وی خالقئ
بی فهرخئی هادی خولقه تگری ژ به حرا خوینیوو
نهز شو کورداری نه مرئی ته مه یا خودیوو

ل من هاتو مههکا چاره
ل فهرخئی هادی دیاربون زه قزاره
نهز شو کرداری نه مرئی ته مه یا پادشاهی جه بیاره

ل من هاتو مهها پینجیوو
خودی نهز دیار کرم ژ وی به حرا خوینیوو
زارو فهرخو قه لندهرو وه خته کی دلاییه ژ مالا مامیوو

ل من هاتو مههکا شه شه
ل فهرخئی هادی چیبون سهر و له شه
نهز شو کرداری نه مرئی ته مه یا پادشاهی سهر عه شه

ل من هاتو مه ها حه فتیوو
 خودی ل من چیکرن ده ست و پیوو
 که سه کی خیر خاز نینه من بگه هیئته مالکا مامیوو
 چند خه ربیم یا ره بی ژ وئ شهنگه دو تمامیوو

4- ههشت مه هیئد من تمامینه
 هه می بار چید له شی مرو قال من دیارینه
 ژ هینگئ وه ره بی خوه بی ل فیئرئ مایمه
 نیدی دهیکا من زی نه هشیار بوو
 هه واره خودی نه وئ زی ناگه ژ من نینه

ل من هاتو مه ها نه هیوو
 خودی ل من چیکرن چاف و بروی و ده ست و پیوو
 فه رخو قه له نه ده رو وه خته کی سه فه ربیمه
 دی هه رمه مالا خالیوو

وه کی ههردو داپیرکا نه فچه نه ده ژ کورکی دیتی ههردوا کاری چوونتی کرن. ئیتکی
 وان سه همتی شاشکریو و قه ستا کوشیتنا وی دکر و دگوت: نه فه چ تشته خودی دای
 یا دی ره حم ددلیدا هه بو نه دهیلا هه قاللا وی وه بکته. فه رختی زانی ههردو داپیرکا
 دی چن و وی و دهیکا وی یا نه هشیار هیلن، ئینا گازیکره ههردووان و گوت:

هه ری نامی و هه ری نامی
 هه یلا بلندی ره نگ شمایی
 هه که ته خیر دفتین وه ره م بگه هیئنه مالا مامی
 نه زی خه ربیم ژ وئ دو تمامی

ههري ژني ژنيډ نه فا مالا
هون بو خاترا خودي و باري ته علا
ني نه زي مروقم وه كي وه
وه رن نه هيلن دا يكيډ مه ندا لا

گاڤا فهرخي ناختي ژنكي ئيناي و گووتی، ههما ههردو بوونه شريکيد ئيک و
به زيني دهنده پاڤا پيچان و برن هاقيتنه ناڤ سايهري بن دهست و پيد ههسپي
ره شپوز يي هار و دين و مهيتهرقانيډ خود ئينانه ئيشته ئيشتي هه تا ئاليکا وي
دداني.

گاڤا کورکي ساڤا خو و هسا ديتي ل ههسپي کره قيري و گووتی:

ههري ههسپي بابي من ده لاله
نه زينه و نه دوشه که و نه بهرپاله
ههسپي ره شپوز به ختي ته مه
فهرخي هادي نه کوژه، فهرخي تفاله

ههري ههسپي بابي من دبينم دينه
ههسپي ره شپوز خو کووره نه که
ب دين و هاري ته بره سهري عه قلن خو فه جه مينه
ماتو نراني، کووره، نهز و تو وه خته كي سه فه رينه
دهف پاڤيژه من ژ بن پيد ده وارا و پيساتين تو هلينه
من ل ناڤ هافرې خودا تو دا بينه
ههسپي بوز، وه خته كي نهز و تو سه فه رينه

گاڤا فهرخي هادي وه گووتيه

هه سپی ره شپوز د جهدا زقریه
 ده ف هافیه بیچولکی ژ نهدی
 ژ ناف بید ده وارا هلگریه
 ل ناف هافرئ خو داناندیه
 چللی زقستانیه
 هه سپی ره شپوز دفنا خو بیقه نایه
 ساقایه دالی سار نه بییه

گافا هه سپی ره شپوز دفنا خو بیقه نایه
 ده وار کوتان کوتانبون، هه میا کوتان لی گرتیه
 نه فه فخرخی هادیه، دنیا زقستانه دا سار نه بییه

فخرخی مال ناف هافرئ هه سپی، و بابی وی زقری مالا خوم دیت دای یا
 نیشمریه و بی بچویکه، ژنک تیکفه دا و هشیارکر نه فه ته چیه، کا بچویکی ته؟
 نه هدرئ ژن هیشتا ژ ترس و هدیبه تید کورکی هیز نه هشیاره و ناگه ژ دنیایی
 نینه.

هادی هدر ما ب ژنکا خو فه هتا چا تید خو فه کرین و ناگه ژ خو بووی، هادی
 ژمی پسار کر کا بچویکی ته؟ ژنی گوت: نه ز نزانم، گو چاوا تو نزانن؟ گوت: نه ز
 دزانم من کورک بوو د ناخفت، ئیدی من ناگه ژ چونه ما هتا نوکه ته نه ز
 هشیارکریم، به لکی داپیرکا بر بیت.

هادی هنارته دوی داپیرکا کا وهرن چ سه روبه ره، کا کورک؟ گوتی: نه ز قوریان،
 کورئ ته نه مروقه. تشته کی دیبه خودئ چیکری، وهختی خودی دای نه هیلانم
 سه روبه ری وی بکهین. گوته مه نیزیکی من نه بن نه زی رويسم و پاشی لقی و خو
 داپوشی و که ته سهر نه نیشکا خو و مه هید خو گوتن و نا تید مه ژمی گوتن، ئیدی نه م
 ژ ترسا ره قین و تشته کی دی نزانین.

ہادی گازی خولامید خو کر و گوتی ہرن، سدرید رتیا و مزگہفتا و کولانا لی
 بگہریتن بہلکی بیین. خولام بہرہونہ ناٹ باڑتیری و گہریان و رہف رہف فہ گہریانہٹ
 مال دہست ژ پتیا دریتتر. کہستی ژ وان ہزرا ناخویری نہ کر و شہرمدکرن بچنہ ژوور،
 دی چ بیژنہ ہادی یی پوسیدہ و شہپلی.

فہرخی ہادی ل ناٹ ہافرئ دہوارا گازی خولاما کر و گوتہ وان:

ہدرئ خولامید بابن من چلن

ہہر چل ژ چلان پترن

ژ نادہم ہہتائی گائی

میر ہہر ژ میران میرترن

گہلی خولاما، دلکن دایبابید من صوت

وہرن ژ ہہسپی نہ ترسن، ہہسپی رہ شبوز

وہ کی کہرا گوہید خو شور کرن

گافا فہرخی وہ گوتیہ

بہ کر و شہ کر ژناف چل خولاما

دہر کہتن ب عہینیہ

نہوا قہستانا خویری کر

ہہسپی رہ شبوز وہ کی کہریہ

دہست ہافیتہ فہرخی ہادی ہلگرتن

بو دایک و بابید وی نیناندیہ

گافال دہف دای و بابن داناندیہ

کہیفادای و باید وی بن ہاتیہ

فہرخی بہردا گریں

و ب چو ده لیلایا ته نانه بیه

گو: بابو نه زم فهر خکی هادییه

نه زم سهر کی خه مان و خه یالان

و کولان و دهر دان و ته علییه

نه زم، ری بو من نابن

ل دهشت و به ری و زیده ل چیا

نه زم دی بیه بنده نی بابی خاتون ستیا

ئهف ساقایی هنده، نائی خو و یی دو تاما خو گوتن، و زانی کو دی ژ عاجزیا
چیت قهستا مالا خالی کهت.

فهرخ هدر دگری و تهنا نه بوو، هندی دای و بابید وی کرن چو چاره نه برنی، ههتا
وهسا پیقه عاجز بوین، گوتن ئهفه تهنا نابیت دی په قیت و مریت ما ئه م دی چ لی
کهین؟ بیهنه کا خوش مانه پیقه ههتا وهستاین و کهتن و دخه و چوون.

د نابینه کییدا هشیار بوون دهنگی فهرخی نه دهات، چاقید خو لی گیران و
سه حکرنه ره خید خو، هیرقه و ویرقه، نه ههری کورک نه دیاره و سه حکرنه هه می
دهرگه ها دیتن کو ددائیخستینه، دای و باب مانه د عاجزیه کا دژواردا نه زانین دی چ
کهن و کورک بهرزه بو.

دایپرکا جاب بو مالا خه لیفه ی بریو کوژنا هادی کوره ک یی بووی، لی کچا
خه لیفه ی ژمی وهکی فهرخی ئیکته ق هدر دگری و هندی دهاتنی تهنا نه دبوو. خه لیفه و
ژنا وی وهس طیا بون و نفس تبون دنابهینه کییدا خه لیفه هشیار بو، پیچولک یا تهنا بو
گوت: دا سه حکه می نه کمر مریت، چرا هلکر و چو دیت پیچولکه کا دی ژمی یا ل
طه نشت پیچولکا وان و ههردو د ته نانه. خه لیفه ی ژنا خو هشیار کر و گوتی سه حکنی
ئهفه چ پیچولکه ل طه نشت کچا ته؟ ژنک ما حیبه تی سه حکری کو کورکه. گوتن:
ئهفه یی کتیه و چاوا گه هشته قیری؟

٢٠٢٠
٢٠٢٠

خه لیفه ی هزرتد خو کرن پاشی گووته خو تو بیژی نه‌قه هادی وه‌کرییت؟ سوهدمی

دی زانم.

ژ کدربا، خه لیفه ما هشیار هه‌تا بوویه سپیده، ئیکسه‌ر هه‌نارته دوی هادی.

هادی بی دامایی و شاش و شه‌پلی و شقییدی خه‌وا وی قه‌ره‌قی، ئیکجاری هزرتد نالوزیوو وه‌کی داخازا خه‌لیفه‌ی وی سه‌جاری بو هاتی.. گوت: یا خودی تو خیرکه‌ی و ریکا خو گرت و چو مالا خه‌لیفه‌ی، دیت برایی وی بی ناچچاڤ گریه. هادی سلاڤکری به‌لی سلاڤا وی نه‌هاته وه‌رگرتن. و ئیکسه‌ر خه‌لیفه‌ی ده‌ستی وی ب کدرب گرت و راکیشا ژوور بره هنداف پیچولکا و گوتی سه‌حکی نه‌قه نه‌ کوری ته‌یه؟ هادی کوری خو نیاسی ب که‌یف دا به‌رسینگی خو و گوت به‌لی ب خودی نه‌قه کوری منه، به‌لی چاوا هاته قیری و کی ئینا؟ ژ مال غه‌واره بوو و ده‌روک هه‌می د گرتی نه‌م که‌له‌ک د شاش و پوسیده بووین.

خه‌لیفه‌ی لی کره قیری، خو خشیمکه، ها.. هه‌ی بی سه‌روچاڤ ته‌ شهرم ژ په‌یید خو نه‌کر بچویکی ژ نوی خودی دای دئینی و ددانیه طه‌نشست کچا من؟ نه‌قه چونکی بی ته‌ کوره و یا من کچ؟

هادی گوتی برا توی خه‌له‌تی من ناگه‌ه ژقی سوحبه‌تی نینه وه‌سایه وه‌کی من گوتیه ته، ما قابله‌ که‌ستی نه‌م نه‌دیتبین کا پسیار که‌ که‌ستی دیت ئیکی نه‌ه پیچولکه ئینایه قیری؟ که‌س و کارید مالی ل دویف قیرقیرا وان هاتن هه‌ردوا شهرم ژ خو کر و متبون.

هادی پیچولکا خو بر و چو و هه‌ردو ساڤا دیسا به‌ردا گریی و ب چو ده‌لیله‌تا ته‌نا نه‌بون.

روژ ناڤابوو و شه‌ف ب سه‌ردا هات دیسا ب زاړه‌زارا وانقه جارسبوون ئیدی هیلانه ب هیثیا مرئیقه، هادی و ژنا خو دیسا که‌تن و نقشتن، دنابه‌ینه‌کیدا هادی هشیار بو گوه‌ید خو‌قه‌چنین، عه‌جیبه دیسا ده‌نگی کورکی ناهیت، ژنا خو هشیارکر و گوتی: حورمه‌ت بنیری ده‌نگی کورکی ناهیت ژنکی ژ طاریی له‌پن خول طه‌نشست خو گیترا ده‌ستی وی چو سه‌ر دو پیچولکا ژنک ترسیا و قیراند وه‌ی دایی نه‌قه دو

پینچولکن. هادی گوتی: نه ترسه خودی باین به ده لایه. که یفا هادی هات گوت: نه ده
برازا منه، نه ثجاره نه ز دی یید که فن و نوی ژ دفنید خه لیفه ی نینه دهر.

خه لیفه نیف شهف هشیار بوو، کچک یا بی کپینبوو، گازیکره ژنا خو کا سه حکتی
کچک چ لی هات یا مه. ژنکی دهستی خو گتیرا، گوت: وه نه ل قارایه نه ده چ لی
هات

ههردو رابون چرایهک هلکرن هندی هیرقه ویرقه سه حکرن نه دیتن، دهروک د
گرتیبون، ژنکی بهردا گری، وه یلال من هه شپتوهری کچا من ب چ سه روشوین چوو؟
خه لیفه ی ددلی خودا گوت: تو بیژی ناخفتنا براین من هادی یا راستبیت؟ ب
خودی نه گهر وه بیت دی من کریته که ت، هه تا بیته سپیده دی دیار بیت گوته ژنا خو
حورمهت نه ترسه بنقه کچا مه بهرزه نابیت، ههردو مانه هشیار هه تا بوویه روژ.

هادی، یی ب که یف هیرقه و ویرقه یی ب ههردو پینچولکافه و رادکت و ماچی
دکت و دهستید خود پهرخینیت و دبیریت ئی خه لیفه تو راوهسته هه تا بیته روژ دا
بیینی دی چاوا یید که فن و نوی ژ دفنا ته نینه دهر.

وهکی بوویه روژ، هادی پینچولکا کچکی هلگرت و قهستا مالا خه لیفه ی کر، چوو
ژور و گوته خه لیفه ی، کا هیرقه وهره شاشک سپی تو دی کیشه ژ له پید من خلاسی،
ته شهرم ژ وی شاشکی کریا، چاوا کچا خو دئینی ددانیه طه نشت کوری من؟

دیسا کهس و کارید وان ل دو یف قیرقیتر هادی هاتن داجریان و ژیکفه کرن و
گوتنی نللا دی نیشا خوبومه بیژن، نه ده هه وه خیره هه ر روژ ب هه فکا ئیکفه، نه م
نه شین هه ر بیتن هه وه ژیکفه که یین، نه ده چار روژن هوبن پیک خوشبووین دیسا نابه نیا
هه وه نه خوشبوووه؟ خه لیفه ی گوت: گه لی مروفا کی دیتیه نان بهیستیه بچویکید

ژنوی خودی داین بیته دهف ئیک بی هلگرتن و هه گوهاستن هه ما نه و ب خو بچن.

هه میا گوت، نه ده نه بوویه و نه دبیت، خه لیفه ی گوت: به لی چیبو، کوری هادی
هاته دهف طه نشتا کچا من، هادی گو پا کچا خه لیفه ی ژی وه سا هاته دهف کوری
من، حازرا باوهر نه کر و گوتن، نه ده ب دهست نه بیت ناکه فته عه قلی چیبیت، گوتن،
نه ثجاره ته کبیر چیه، نه م چ بکه یین؟

ئیکی ژ حازرا گوت: هدر پیچولکه کئی داننه دهف دهیکا وی و نهم دی دهروک و کوله کید قهسرید خهلیفه ی و هادی مجد دائیخین و هدر ژ ئیقاری ههتا سپیدی نهف شهفه دی نوبه دارینی کهین و چاقید مه ب دهروکا قهبن راستی دی دیاریت. روز ئاڤا بو، و دهروک و په نجه رید هدر دو قهسرا زه لاما زیره قانی لیکن، و دای و بایید هدر دو پیچولکا نفستن.

وهخته ک پیته چو هادی هشیار بو دیت پیچولکا کورکی نه دیاره. گو: ب خودی دیسا کورک چو، هادی د قهسری گه ریا، بی هیتی بو، ژنوی گازی زه لامید نوبه دار کر، گه لی زه لاما هوبن د هشیارن؟ گوتن، به لی، هادی گوت: چو. گوتن: چه وا چر ههتا ریتیا فرینی ژی نینه!! هادی گو: پا نه دیاره.

همی بدزین نهو قهسر تیکقه دان، نه دیتن، نهفه چ لی هات، قابله نهردی داعویرا؟ چوب هادی و زه لاما نه ما قهستا مالا خهلیفه ی کرن. چون سه حدکه نی کر هدر دو پیچولک یی ل طه نشت ئیک دهست یید سطووی ئیکودو ئالاندین و د بیده نگن و د خهو بیتنا گولید به هارا ژوان دفریت.

هه بیه تی زه ندی سهری حازرا گرت، گوتن: شیان هدر بو خودییه، نهفه چ سه روبه ره؟ هادی گوته خهلیفه ی برا ته دو کچید دی هه نه، و ته نهف کچه یا دایه کورپی من، نه فجا هه ما بلا هدر نهو بومه بیت، هادی هدر دو هلگرتن و برنه مالا خو و کرنه د دیدیه کا فره هدا.

ناقبه را خهلیفه ی و هادی خوشبوڤه و هدر روز دا پیچولکا کچکی بده نک دهیکا وی شیر ی دا ده تی و ئینه نه فه. وهسا مان ههتا هدر دو ساڤا بسپور و مه زنبوین، کاری وان هدر روز سه یرانبون.

روژه کئی بابی فخرخی گوتی: دقیت ئیدی بچی بهر خاندنی، فخرخی خو هاقیت بهر سینگی بابی خو، گوتی: باب تو خودی قی ل گه ل من نه که، گوتی کرو چاوانه خوینی و تیکه هلییا کورکید هندی خونه که ی؟ دقیت بخوینی دا بییه مروف. تو همی گاڤا ل گه ل کچکا بی و بی خاندن ئیدی دی بیه جا هیله کئی سهر ژنک و بی زه فهر بی، دی بیژنه ته دیکلی ناڤ مامرکا، گوتی باب هدر گاڤه کا نه ز ژ دو تمامی

دویرکه تم نان نه بینم دی مرم.

هادی لی حدیتاندا و گوتی: نهزی دبیرمه ته دی خوینی نانکو دی چی خوینی و

زفړی.

فهرختی بهزی و ههوارا خو بره نک دهیکا خو و بهردا گریی، دهیکی گوتی: نهغه ته چیه؟ فهرختی گو: بابی من ب کوته کی دی من هنیتره بهر خاندنی... داینی گوتی کورپی من بابی ته ههر بووته یه، تو دی بیه زهلام و ههوجهی خوبی بیه مال و حال و ژن و عیال، مروقی نهزان، نه مفاینی خو ددهت نه خه لکی و دی بیته نصیبه تا خودی. بابی ته یی ههغه، دقیت بخوینی و نه مری وی نه شکینی.

وهکی ههر روژ ستی و فهرخ و ناز و نازدار چونه سهیرانگه ها خو، بهر لیثفا رویاری خوماروی و ئیثفاری هه گهربانه مال، روژا دویتر فهرختی چو بهر خاندنی، سهیدای گه لک که یفا خو پی ئینا و گووته خو خودی بومه هنارت، کورپی هادی بیت و برازیی خه لیفه ی نهغه نانکو گه لک نعمهت و کهرم دی بو من هین، گوتی وهره وهره روینه تو گه لک ب خیرهاتی.

سهیدای گوت: دی گه لی بچویکا جزویکید خو هه کهن دا بخوینین. سهیدای دهستپیکر و چند نه لیف بیتک ب دهنگه کی بلند خاندن و راوهستا و گووت: ئیدی هوبن بخوینن، همیا خاندن دویف سهیدایرا هه گیرا، بهلی پاشی چند حهرفید سهیدای گوتین و خاندین و راوهستیان فهرختی ههر ئیثرا چو خاند هه تا جزویک خلاسگری و پیکدادای و گوت: تو خودی سهیدا ما من خه له تییه ک کر؟ دهقی سهیدای به شبوو و ما حیتبه تی گوتی: نه خیر ته دروست خاند. فهرختی جزویکا خو هلگرت و چو گه هشته دوتمامی. کاری خاندنا وی نهغه بو ههر روژ جزوی ل دویف ئیک ب رهوانی د خاندن. سهیدای گووته بابی وی چاره کی ل کورپی خو بکه، ههر روژ دهیت دمینه ب هه فرکییا مهغه و نه نزانین و دلنا دهین چو بیثینی.

بابی فهرختی گازیگری گوتی: کا وهره کورپی من نهغه تو دچی بخوینی نان هه فرکی و شهرا بکه ی. گو باب: نهز شهرا ناکم بهلی پسپارا ژ سهیدای دکم نوزانیت جابا بدهت ئیدی که ریید وی هه دبن من گوتی: نهف حهرفه نه لیف و بیتکه خودی بوچ

داناينه؟ پسياره‌کا ساناهييه به‌لتي وي نه‌زاني و عاجزبوو، بابتي گوتی: نه‌ز نزانم، سوپه‌هي هه‌تا داني نيڅرو دي ل ويري ميني زويتر ده‌رکه‌څي دي ته نيڅشينم، فەرڅي نه‌چاربوو جاره‌کا دي جزويکا خو هلگرت و چو مزگه‌فتي سديدای گوتی دي وده فەرڅي تو گه‌لک ب خيرهاتي، گو سديدای نه‌ز گه‌لک يي ب له‌زم زوي ده‌رسا من بيڅه، دا نه‌ز بخوينم و بچم، سديدای ده‌سته‌اڅيته ده‌رسا وي و فەرڅي ب ره‌هوانی څي‌را چوو هه‌تا ديسا جزويکا خو خلاسکري، گو: سديدای ما من خه‌لت گوت؟ گو: نه، سه‌حه‌تخوش هوسا بخوينه و هه‌څرکييا که‌سي نه‌که، گو سديدای، نه‌څ هه‌څرکييا ناکم، خودی که‌ره‌ما دای، نه‌ز نه د خه‌ما ده‌رسا مه‌ تنی من گو ل بانگی بيا، گو: فەرڅي مامو، خو بگره هه‌تا نيڅرو گاڅا بانگدا دي ته گوليبيت، گو: سديدای نيڅرو گه‌لک دويره هه‌ما ب خيرا خو وده د گوهی مندا بانگده، سديدای دلنه‌دا دلي کورې هادی و برازايی خه‌ليفه‌ي بهي‌ليت، هيڅ سپي‌ده‌يه سديدای نه‌چاربوو هيدي د گوهی فەرڅيدا بانگدا. گو: خودی ژ ته رازی بيت سديدای نه‌څجا ده‌ستورييا من بده بچم، فەرڅي به‌زي چو بگه‌هسته دوتمامی.

چاڅي بابتي وي څيکه‌ت، گازيکري و گوتی ما من چ گوتبو ته؟ فەرڅي گوت: باب، ب خودی سديدای دگوهی مندا بانگدا و نه‌ز ده‌ستوردام ده‌رکه‌څم و من ده‌رسا خو هه‌مي ره‌هوانکر، دره‌وه نه‌ز نه‌مري ته ل نه‌ردی بدهم. گوتی کورې دره‌وين ني هيڅ سپي‌ده‌يه، و له‌پي خو بلندکر دو سي شق لي‌دان. فەرڅي گري و قه‌ستا ده‌يکا خو کر. دا يي گوتی تو گو ه ناده‌يه بابتي خو، تو يي سهر ره‌څي من شول پي نينه چ ل ته دکه‌ت بلا بکه‌ت.

مرنا دهیک و بابیتد فخرخی

پاشی فخرخی قوطان خاری ب چائید ب پروندکفه چو و دوعا ل دای و بابیتد خو
کرن و گوت:

هه یلا دهیکا منی و بابی منه

من هیقی هه یه ژ خودی زور مه زنه

قدهولنی وی سه حارا صوبی هوین هه ردو بمرنه

بلا پاشی هه وه، نه ز نیتیم بیمه

بلال مالکید دهر و جیرانا بگه رمه

وه کی بیه سپیده و دنیا رونبیه

دوعا فخرخی هادی ل بانن بلند قه بولبیه

دهیک و بابیتد وی هه ردو وا

پیکفه نه مرئی خودی کرییه

ژنوی زهند و باسکید خو وی هلداییه

ب قدهولنی خودی و پیغه مبه را زیاره تید دای و بابا گرتیه

خوب سهر کتیبادا گرت علمن خودی خاندیه

مروفازنوی هه بیه ت ژئی کرییه

وهرن گوهنی خو بدهنه ناوازی فخرخی هادیه

زیاره تی دایک و بایید خو وی گرتیه
 دهستی دو عابو خو ز خودی وی گرتیه
 نوبالا ده ییابا گرانه یا خودی من خلاسکه ب خلاسیه
 نه فه من ب خو هو نه کر ب نه مرئی ته یا خودی من هو کریه
 پاشی زیاره تی دهیک و بایید خو بهرداییه

فهرخی هادی چو نک مامی ب نیتمیه
 مالی بابی خو کره خیر بو دای و بایید خو
 ل سهر فه قیر و زارا به لافکریه

فهرخی ل مالا مامی حو کمه میروو، بهر که پیی وی ره شبوو، لاهه کتی بهر که تی و
 نیکانی مالییه، کاری وی وه کو بهری هدر سهیران و گه ریانن.
 روزه کتی دو تمامید وی گوتی سوبه هی دی چینه بهر رویباری خوماروی بالائی،
 فهرخی گو: نهژی دی هیتم، دو تماما گوتی، نه خیر، ما زه لام ل گهل ژنکا دچنه بالائی؟
 نه ژنکین دی خو رویسکه یین سه ریید خو شووین، چینابت تول دهف مه بی گوت: ما
 خونه دی ل دهف هه وه بم، دی چمه دویر هند کو نیکودو نه بینین، وه کو هون خلاس
 دبن، گازی من بکن دا نه زژی سه ریی خو بشوم، گوتن وه ساچید بیت.
 سپیده هییا روژا پاشتر هدر چارا ملید خودانه نیک و چوونه بهر رویباری
 خوماروی بو بالائی، فهرخی چو جهه کتی دویر و میرگه کا شین و بیهنخوش و خو
 شه لاند و چو دناث ئاقتیدا و که ته مه له قانیا.
 کچک ژ بالائی و سه رشویشتنی خلاسبون و گازی فهرخی کرن وه ره سه ریی خو
 بشو، فهرخ هات و کچک دویر که فتن و وی خو شویشت و گازی دو تمامید خو کر
 وهرن نه ز خلاس.

همی روینشتن و فراقینا خودانا و خارن پاشی رابون کاری خو کرن و فهرخی چو
 کولیلکا بچنیت دا دو تمام د بهر سه ریید خورا بکن هه رستی زه ریید وه کو په ریا وه کو

کولیلکیتد به هارا دتهر و نازک و بیتنه خوش و جوان، نیتکی گوتہ یا دی کا تشتا و
مه نجه لی هلگره که سنی ژ خواه نه گرت، گوتنه نازی تو هلگره، نازی گوت:

گه لی خویشکاب قورنان و مسحه فانه

هه چی گافا نازی بقه تینیت قولپا زهر مه مکانه

نه ز جانہ کاب هه یبه تم،

دی مریا پرا که م ژ قه برید گرانه

هه که مه نجه ل خه ما من بت

سنی روز دی دی مینته ل ریباری خوماروی

ل سهر سنی پیکو چکانه

نازداري گوت: خویشکاب وی خودیو

مه حت و سه نازبو ره بی مه زن

بو فی حوسن و جه مالا دایه نازیوو

هه چی گافا بقه تینم خلفا فی چاریوو

نه ز جانہ کاب هه یبه تم

نه ز دی حه جییا قه گیرم ژ ریکا حه جیوو

قهرار نه و بت هه ما مه نجه ل خه ما من بت

سنی روز دی مینته ل رویباری خوماریوو

ستی گوت:

هه ی خودی وه ی خودیوو

مه حت و سه تازبو وی خالقی

قهرارا خودی هه چی گافا بقه تینم خلفا فی چاریوو

نه ز دی فدرخنی پسمام که مه عه بدال و پور

به رده مه فی چولیوو

فهرار نه و بت هه گهر مه نجهل خه ما من بت
سى روزا بمينته ل رويبارئ خوماريوو

گازيكرنه فهرختى وه ره شرعته تى مه بكه ههر ئيىك ژ مه يا يا ناڤا دخو ددهت و
دبيژئيت نه زم و كهس دى نه، و كهس ژ مه ژخو ناگريت مه نجهلئى هلگريت: گو، ما
هوين دئ ب شرعته تى من قايلبن؟ گوتن: نه مه نه دكورنه چاوا نه م ب شرعته تى ته
ناكهين. گو: بابوب خودئ هوين ههرسى دئ مرييا ژ بن ناخئ راكم، بلا خدام
مه نجهلئى و تشتا هلگرن و دا بچين، و چو ههر دوتمامه كا خو قهفته كا كوليلكا دهر
كه سره وانا ويرا چكلاند. هه ميا دهستيد خو ليكدان و تيقتيق كه نين و بهرئخو دانه
مال.

فهرختى گوته دوتماما نه ز و ستى نوكه ناهيبن خه وال ئاقارى پاشى بالاڤئى گه له ك
خوشه. نه م دئ بو خو نقين هه تا ئيئقارى پاشى دئ هيئنه مال.
فهرخ و ستى ژ بييد دى قه قه تيان، جهه كئى دلئى وان قياى سه حكرن ل ناڤ گياى و
كوليلكا پالدان، فهرختى دهستهاڤيئه كورك و عه باييد خو كيئشانه سهر سه رئى خو و
دوتمامئى و خه نجهرا خو ژ كاڤلانى كيئشا و دانا ناڤبهرا خو و ستيئى و ههر دو دخه و
چوون.

نازئى و نازدار گه هشته مال، خه ليفه پيشقه هات و گو: گهر ماڤا خوش بابو
بالاڤ يا خوشبو؟ گوتن، دهستيد ته ماچى دكهين، بهلئى گه له كا خوشبو. گو: پا كا
فهرخ و ستى؟ گو: فهرختى سلاڤ يئ ل ته كرين گوت: بيژنه مامئى من خه وال
ئاقارى خوشه، ما دئ زقرينه مال چئ؟ هيژ زوييه، دئ بو خو نقين هه تا ئيئقارى
پاشى دئ هيئنه مال.

وهكى خه ليفه ئه قه بهيستى. دلئى وى خه له تبو، ب له ز چو كارئى خو كر و جابا
سه يدائى قريكر نه وژئى هات. خه ليفه ئى شيره كئى سه قاكري بو خو ژئاڤ گزريئ شيرا
هلبژارت و ئيىك ژئى دا دهست سه يدائى. سه يدا ترسيئا نه قه چ سه روبه ره؟ من نه
كوژت؟

خه لیفه دی گوتی ب رهخ من بکهفه دا بچین، ههردووان ریکا بهر رویباری
خوماروی گرت. و پریا دلی سیدایه ههتا ب سهر فخرخ و ستیی هلبوین. خه لیفه
راوهستا و گوته سیدای، ههپه ژ سهر وان باقی. ههکه نیشانهک ل ناقبهرا وان ههبت
بیژه من، ههکه نهبت بده بهر شیرا ههتا پرتپرت دکدی، مهلای گو وهعهده وهبت چو
دهستهائیته کورک و عهبا ژ سهر وان راکرن، چ رادکهت مروف ژ جواتییا وان تیر
نابت، گو: وهیلا مالا ته خراب، ته نهز گونهکار کرم وره خه لیفه بیینه، خه لیفه
بهزی قهستکری. گو: سیدای زوی بنخیشه ته سارکرن، زوی نخافتن.

ل دویف دهنگه دهنگی و لشاندا کورک و عهبا ستی و فخرخ هشیارون دیتن
خه لیفه و سیدای یی ل هنداف سهری وان ههردو زوی رابون و فخرخی دهستدا خه نجهرا
خو دهر شویتکا خوراکر، و ژ شهرما مانه بیدهنگ و شهپلی.

خه لیفه ییا شهرما وان قه مالیت گو: هه ما هوسا ل فی چولی دننن پا هه ما
دهههکی هوبن هنگافتبان؟ نی درهنگه وهرنهقه مال.

خه لیفه و سیدای چون و ستی و فخرخ هیدی هیدی ل دویف چون ب دلهکی خوش،
ئیقارهکا درهنگبو. خه لیفه و سیدای ژ وان قه قه تیابون. ستیی هند دیت ژ نشکیفه
فخرخی روینشت و دهستید خوب سهری خو قه نان و هشکه قیریهک راهیلا. ستی
بههتی نهوژی. وینشت و ب دژواری گری. دلی فخرخی صوت لی زقری گو: دوتمام
ته دلی من هلاند بهختی خودی تو نهگری. گو: فخرخی پسمام نهز دزانم خودی کهرم
یا ل گهل ته کری. تو نهزمانی هه می بالند و حیوانا دزانی من بالندهک، نان
حیوانهک ل قارا نه دیت، نه ب وی که یف و عشقیفه دا چینه مال، بوچ ل قیری ته
خوب نهردی دادا و نهف قیریه راهیلا؟ فخرخی لوقراند و گو:

ستی دو تمام بهریخو بدی

ویهه سویاره یی تیتن ل فی دهشتیو

دو تمام نهو بو به کروکی نیفه کا مه من و زینیو

ب خودی ده ستید من و ته ژیککرن
نهم ناگه هینه مرادیوو
ستی به ریخودا سویاری گوتی، نهری فهرخی پسمام ب خودی نه و سویاری هه بی
کرته، فهرخی گو:

ستی نه و چیخاله، جادویه، بی دی بیته شقانه
ب خودی ده ستید من و ستیا دو تمام ژیککرن
بو به کروکی نیقه کامهم و زینانه
دو تمام تو نرانی بی دای و بابا
نیدی نابینم چو خیرانه
فهرخ و ستی ب وی دلی شکه ستی و دامایی گه هشتنه مال:

چیمخالی جادوگر

چیمخالی چونک خدلیفہی و گوتی من دقیت ہمہ شقانی پەزید هه وه، خدلیفہی گوتی: مه تیرا خو شقان بید هه بن نم پیدقی چو شقانی دینین. چیمخالی گوت نەز نه وه کی شقانی هه وه مه، گو نه ز دی قەولەکی ل گەل هه وه کم هه که وه سا نه بر من چو نه قیت. خدلیفہی و حازرا گوتنی کا بیژە قەولنی ته چ به. چیمخالی گوت:

هه که گیسکی هه وه بو بزنی ل فی قەولیه
 هه که بزنا هه وه بو نیری هندی نیریا لیھاتییه
 هه که بهرانی هه وه شتی گای ژ گوشتی نه لقییه
 هندی بدوشن شیر ژ فی بهزی خلاص نه بت ب تمامیه

نه قرو بېرن سوبه هی هه هر هریا وی وه کی بهرئ لیھاتییه
 بهر هه که ت و کیمیا بکه فته ناف فی بهزی ب تمامیه
 هه که هوسا چیبو، خدلیفه ژ نه کنی بدهیه من ب خلاسییه

خدلیفہی نه ف قەوله قبول نه کرییه
 خودانید بهزا گوتن مه قەوله
 نه ف شهرتی نه وی گوتی
 چو جارا و چو زه مانا نه چیبیه

خدلیفہی بیدلییا ملله تی خو نه کرییه
 چیمخالی گوپال هلگرت و چو بهر بهزییه
 هه رو بهزی دکه ته مازی دکه ته بهر ویکید خو

دبه ته زوزانید ژوری د چهرینیت ب خلاسیه
ده من بیرئ دکه ته ف بهز دبه ت بو بیرئ ب تمامیه

خه بهرئ وی عهینه ن وی هاتییه
فی بهزی کی میا که ته ناف، بهر شیر ی خلاس نه بییه
بزن وه کی نیریا لی هاتن
نه ف بهزه ژ گوشتی نه لف بوو
نیدی بهز نه شیت بگه رت ب تمامیه

یا خودئ چه ند ل نک خودانید بهزی ب قه در که ت
نیدی که س نه شیت بیژیتن کالکا پیته خواره
سه ر ده ستید خو را گرتن، چو شفانید هوسا
ب ده ست مه چو جارا نه که تییه

هه تا جابا قه ولن بیرئ وی هاتییه
بیری چون و بهز دوتن ل ناقاری ب تمامیه
ناز و نازدار، فهرخ و ستی ل گه ل بیژید خه لیفه ینه
روژئ دو دانا دچنه بیرئ بیرا بهزییه

دنیا گه له ک ل چیخال رونبوییه
ناز و نازدار و فهرخ و ستی تینه بیرئ
نه ز بهژن و قامه تید نازی و نازدارئ
میز دکه م ب نی کجارییه
دلن چیخال ب فی مه سنه لن خوشبییه
روژه کی بهز دوتن خلاسو

چيخال گازی بيړيا کړيږه
سوبه هي خوږدانه، هر که سه ک
خووا په زئ خو بينت
نهم دئ په زئ خو وئ دهن، قه و لئ خو وئ هاتيږه

سپيډئ هر که سه کي خووا په زئ خو نينانديږه
خودانا په زئ خو چهر تکر ن ژيئ خه ليفه ي
يئ خه ليفه ي ب تنئ ل جه هيلايږه

بهري خو بدئ چيخال چ فهد کريږه
ده سته اقيته جانتئ خو وئ هلگرتيږه
گازی بيړيا کرب تماميږه
هه تانه ز ئ خو وئ ب فان به را وه ر که م
هه چي يا پيټ نيک بيته سر نه و بيړي يا شفانيږه
گاڦا چيخال د وئ خوږداني وه گو تيږه
فهر خئ هادي لئ بو عناد سرئ خو دانا سر گو پالي
حه مدا خودئ راگرتيږه
هر سي دو تمام هندي تيږه په زئ
په زه بظ نه کرن
په زئ قه سته خو وئ ريړئ وئ کريږه

فهر خئ به ريږخودايئ نه شين په زئ زه بظ که ن
نه وي جاري ل په زئ کره هه وار و گازیږه
به رانه ک ژ به راهيئ هات هر سيکا خو ليږدا
به ران زه بظ نه بيږه

گو: هه ری به رخ مامن منو به رخ تهره
وهی ته ههردو چاف ژ نیفه کاسه ری بینه دهره
چه وادل ددهی عاجز که ی
نیک ستی یادی نازا گهردهن زهره

گافا فهرخ ل بهزی کره گازییه
هه ما بهزی خوئی ریژ هیلا و ب جاره کئی
ل ناقاری چو چهری خوئی نه خارییه

که ریید چیخال گه له ک ژ فهرخ فه بوییه
دهست هافیتته گوپالی و بهزی چو وییه
گوپاله ک ل فهرخ هادی داییه

فهرخ گو: باریکه للا نه فه جزایین دایین یی بابین

سه ر من ماییه

نه ز رازیمه یاره بی ب فی نه مرییه

دلن ستین گه له ک بی صوتیه

دهنگن خول خودانید بهزا کر

هه میاب جاره کئی دهست هافیتته گوپالا

گوهندا ییدادهن هه تا بیژم بهسه ب خلاسییه

بهزینه چیخال ب ته باییه

لن راوهستان ب گوپالا، هه تا دلن خو هوینکرییه

به ریخو دایین ستی نابیژیت بهسه

نهوی ب سحرا خو ژ نافدا هلاقییت

هه برینه کا وی کوده کن خوینی ژئی که تیه
سه رکول و پیخاس چو شکیاتئ
قه ستا مالا خه لیفه ی کرییه

وه ختئ فهرخئ دیتی چیخال قه ستا خه لیفه ی کرییه
گو: ستی دو تمام نه مرئ خودییه
نه فی قه گیره بلا نه چیت چو ده عوا
بو مامئ من و گوندییا چینه که ت ب خلاسییه

ستی دوی ویدا واهاتییه
هه ری شقانی بابئ منئ ده لاله
که په نه هاقیت گوپال هلگرت به زی ماله
بئ عقل وهره نه چه نه ز دئ ته سویکه م
که ربئ فهرخئ تفاله

هه ری شقانی بابئ من جندییه
که په نه هاقیت گوپال هلگرت وئ به زییه
بئ عقل وهره دئ ته سویکه م نئ فهرخئ هیژ سه بییه

گافاستیئ وه گوتی چیخال بشکفتیه
ههروه کی حه رامبت برینه ک ل له شئ وی په یدا نه بییه
ههروه کی نه و دارل دیواری داین
هه ما گوپال دانا سه ر ملئ خو زقرییه
ده عوا بالاقئ وی ژستیئ کریه

گافاده عوا بالاقی ژ ستییا گهردهن زهر کریه
 ستین نزن ژ فهرخی هادی نینه هه تا فهرخی گوتیه
 دو تمام بیژی بلا جلکا دانت نه فه نه مرئ نیلاهییه

ژ نوی ستین نه مر دا، چیخال جلکاید خو دانان
 نه فه دی به ته بالاقی هه تا بیرا نیقارییه
 ده ستهافیتته جلکا فهرخی ب گوبالی وی بریه
 بره ناف هه فشی به زی دگه ریڈ میزی زهر کریه
 د نافی فه دا ب سهر کیراته کن داداییه
 ده ستی دو تمام گرت و چونه سهیرانی ب نیکجارییه
 بیریقانازی به ز را کره پالونا پالونکریه

هه تا نیقاری لیک جه میان چیخال گو ستی کا جلکاید من
 ستین ب ده ستی نیشادا، نه وی فه ستا جلکاید خو کریه
 نه و جلک یی ژ میزی زهر بوین ب پشکلا زوها بوین
 نه وی دانه دفنا خو ههر وی بیهنکریه
 کر نه د جانته یدا بو بهر بیژی وی هاتیه
 گو و ستی جلکاید من سپی نه بوینه
 به لن بیهناده ستید ته ژئی تیت ب خلاسییه

نه و اقن جاری شیرئ خو هلگرت، بیژی چون ب نیکجارییه
 نه ف مه سنه له که سن ژ خه لکن بازیری نه زانییه
 هه تا دو ورا دی تیت به ریخو بده نه چیخال
 دیساچ کریه

قانونا وان نه وه نلله هه بهزی کوز کهن
 بهزی سطره وری جودایه، یی دیتر جودا وی کره
 ژ هینگن هه تا فی گافن بهزی سطره وری چو جارا
 دناف بیاریا نانیب ب نیکجارییه

به ریخو بده نه فه ننا چیخال، نه وی بهرانه ک گرت
 بره ناف بهزی ب شیر وی بریه
 هه تا بیری ل طه نشتارا وه ستان، بهزی دده نه بیری
 نه فه قانونا وان، بهزی خو دوتیه

وه ختی نه و بهران هات چافن بیاریا پی که تیه
 وی خو هافیت دی چته سه ری، نازی خو لیداییه
 هیرفه هات، نازداری وی گرتیه
 فهرخی وه ناکهت مرزا چیخال حاصل ببت یی گوتبو
 هه چیا بهرانی بهر دهت نه و یارا شفانی ب خلاسییه

فهرخی دیت هه رسی دو تمام نه شین بهرانی زه بطکه ن
 نه وی ژنوی ل بهرانی کره هه وار و گازییه
 نه ری بهر خو بهرخی قهره
 وه ی نه هه ردو چاف ژ نیفه کاسه ری بینه دهره
 ماتو کوره ی، دویر پرا نه چه،
 ل قیری دناف بیاریا وه ره
 من هیفی هه یه ژ خودی سه ربیری
 دی بیه که قهره کی صور و زهره
 یاددلی چیخالدا نه فه ببنه کول و کوفان و که سه ره

گافا فهرخ هادی وه گوتیه
 بو بارینا بهرانی هه ما زفیری
 دناف بییریپاراهات و دهر که تیه
 چیخال ژ بهر قازانا شیرری رابو
 بهزی فهرخ گوباله ک لیداییه

فهرخ گو، نه هاژ نوی شولا من
 ب نه مرئ خودئ تمامیییه
 من جزای دایئ و بابئ هه ردو و ادا ب خلاسییه
 نیدی من ل خو حه رامکر، نه نیمه بیئرئ ب نیکیجارییه
 گافا فهرخ هادی بییره ل خو حه رامکرییه
 دو تمامازی هه رسییا سویند خاریه
 نه نیدی نه هینه بییرا فی پهزییه

دلئ ستی دیسا وئ صوتی گوته بییریپا وهرن
 هنداب چیخال دادهن هه تا دلئ من هوینبیت
 و نهز بیژمه هه وه بهسه ب نیکیجارییه

دیسا بییریپا دهسته هائیته گوبالا هلگرییه
 گوئه ندال دور طه نشتید چیخال وا گرتیه
 ستی چ جارا نابیژت بهسه ب تمامیییه

گافا چیخال بهریخو دایئ کو خلاسینا وی
 فن حالئ قهت نییه
 هه ر برینه ک ل خو چیکر، هه ر برینه کن

پیلہ کا خوینی زئی دہر کہ فتیہ
مانی سحر بہندہ نہ فہ کاری و بیہ
ہہ ما بو فرتینا وی خود ناف دہ ستید و ادا ہاقیت
راست بو کوچکا خہ لیفہ ی چویہ

گافائی حالی چو کوچکی، فہرخی نہ زفراندیہ
ہہ ما فہرخی ز ترس و ہہ بیہ تا دہستی دو تمامی بہردا
و ب تنی ل ناقاری مایہ

ہہ وار ہہ وارید چیخال ل کوچکا خہ لیفہ ی
نیدی ناچمہ بہر بہ زئی ہہ وہ
بہریخو بدی فہرخی ہادی چ ب سہری من نینادیہ
چیخال خوب کوچکی دادا، تزی ویری خوینگریہ

بان شقان گہ لہ کی ب قہ درہ
گیسکی وان ی بیہ تشتویر، بزنا وان بیہ نیری
نیری وان وہ کی گای لیہاتیہ
بہرائی وان ی شتی گامیشا لیہاتی
نہ ف پہزہ ی نہ لقبووی، ہندی ددوشن شیر زئی خلاسنابت
فیگافی بہرہ سوبہ ہی وہ کی خویہ
فیجا کی دی شیت تہشتہ کی بیژتی ب عاجزیہ

چیخال، خہ لیفہ و گوندیید وی
فیگرا بہردان، ہہ تا خہ لیفہ نہ چارگری
بیژت بابو نیدی من نہ و برازا نہ قیت

هه رن دکوزن چ لی دکهن وه لی بکهن

چاره کادی هه میا دلی چیخال خوشکر
 نه و رابو قهستاناف بهزی کریه
 گو: نه گهر نه زیم، ب فهند و فیلا
 چاوا فهرخ هادی دی ژ له پید من خلاست

چیخال رابو سحر ل کوچکی کر، زانی فهرخی دی قهستا کوچکی کهت، سحره کا
 وه سا کر کو هه چیی بیته ژور ژ ده ری کوچکی، له شی وی هه می خه نجهر تیرا بچن،
 چیخال رتیا خو گرت و چو.

ستی پتیه سیا کو، چیخال طه پکه ک بو کوشتنا فهرخی قهنا. گوت: وه عده
 وه بت، نه ز نه بیترمه فهرخی، هه ما هه که هند یی نه زانبیت بلا بمریت، ستی رابو سی
 مورک نینان ئیکا صور و ئیکا شین و ئیکا سپی، هه رسی ب به ندکه کیقه کرن و نه و
 به ندک هاقیته سفاندی، کوچکی، پاشی ده ستدا کونه کی نافی بره بهر رویباری
 خوماروی تریکر، هندی تیتته کونی نه شیت په لگرت. فهرخی چافی خول ستیی گتیرا
 نه دیت، قهستا کوچکی کر، دیت سی مورک یی ب ده ری کوچکیقه هلاویستینه وی
 ده ستهاقیته هه رسی مورکا ژ به ندکی قه کرن و به ری خودایی و گوت:

هه ری مورکا شین شینا منه

نه ف مورکا صور خوینا منه

نه ف مورکا سپی، کفنی منه

نه ف داری پیقه گریدای، دار به ستا منه

نه فه نیشانا خاتوین ستییا منه

دو تمام بلال من حه رامبت مالا مامی منه

فهرخی گوتنه ک ب کوچکیقه گوتیه

سحرا چیخال به تالکر، کوچک وه ک به ری لی هاتیه.

فهرخې گوت: قهولنې خودې تمامېوو، نهغه وهخت هات ژ مالید ماما ی دلماییمه
دې چمه مالید خالا، نهها نهغه نهو روژ هات.

فهرخې ژ نوی له زکر له زانديه نالیک دا هه سپې ره شبور
کار و کوکې خو کرېه

دا ستیا دو تمام بیت فهرخې پسمام سه فدرییه

هندي بهر یخو دده ته کنارې مالې

ستیا دو تمام نه دیتییه

بهر یخو دا ناف و ده را فا وا که تیه بهر کونه کې نافې

هندي تیتې کون نایتته پشتمې ب خلاسییه

دلې فهرخې وې حالې گه له ک وې صوتیه

سهر وې کونیدا کره هه وار و گازییه

کونو مالخر ابو کونې فان بزنان

هه ی تژی نافا ته رازنان

مالا کونې خراب بت ژ خودې ناترست

چه وا که تیه سهر وان زه ندید زهر بازنان

ههرې کونو کونې فان نیرییان

هه ی تژی نافا بهر که فییان

مالا کونې خراب بت به نکې وې

که تیه سهر تیتال و که لسییان

ههرې کونو کونې فان کارکان

وه ی تژی نافا بهر گرکان

مالا کونې خراب بت،

جهرگ و میلاک ل من صوتن
بهنکی وی که تیه سهر جوتی زهر مه مکان

دی ستی دو تمام بیژره یا خودی
ب نیزنا خودانی ژورییه
م دقیت ب نه مرئی وی تول کونی سویار بی
وه کی که رییه
دو تمام له زئی بکه، زاده کی خارنی بو من بینه
دره نگه فهرخی پسمام سه فهرییه
من خاترا خو ژ ستییا دو تمام نه خاستیه

گافا فهرخی هادی ب فی کوفانی وه گوتیه
ستی دیژت سوبحان بو شاهن قودره تی
ژ نوی حنیرا فهرخی پسمام من دیتیه
نه ز نزانم کونی نه ز نیام
نان من کون هلگرییه
ستین دیت وال کناری مالی ب نیججارییه
گافا ستی ل کناری مالی هات ب خلاسییه
دستهایته فهرخه سینیه کی
شیفا فهرخی بو کوچکی وی بریه

فهرخ کارى چوانى کر

گافا خارن بو پسمامى بر وئ ديتيه
 وى خولامى هه سپى ره شپوز ل ده رى كوچكى طه ولانديه
 قيريه كاستيا دو تمام بلند بيه
 ناي فهرخى پسمام بيژه ته خيره و نه فه چ يه

گوت: دو تمام ب خاترا ته
 مالىد مامام ل خو حه رامكرن، فهرخى پسمام سه فهر بيه
 دئ چم بو كنارى خالا ب خلاسيه
 هندي فهرخى گوتى ب خاترا ته
 ستين ده ستور نه دا بيه

بن خاتر بن هافيتته ركيبى
 ل هه سپى ره شپوز سويار بيه
 ستيا دو تمام هه رگرى
 هه تا دگر يا خودا نه هشار بيه
 روندك خلاسون نيدى روند كيد وئ
 خويناره ش ژ چافا هاتيه

باشى ستين ده ستين دو عاين ژ خودئ بو خو گرتيه
 يا ره بن مهزن تو به رى فهرخى بده يه چيايه كى
 لئ بته به فرو باران
 فهرخى بزقرىت ب خلاسيه

خودئ دوعا ستیج قه بولکرییه
هه تا وی گائف ساهیبو ریکا وی ده شتبو
به ریخودایج ب سهر چیا به کی ب هیبه ت که تیه
عه و را دنیا زه بطکر، ل چیا ی بو ته مه دوی
نیدی وی ری نه دیتیه

حه مدا خودئ کیشا و سهری خو
دانا سهر قه لپویسا زینی و سه کنیه
جاره کادی ستیج ده ستیج دوعایج را کریه
یا خودئ تو فیجاسی سه عه تی شفق
بکه یه به فر و باران ب تمامیه

گافا ستیج جار ه کادی دوعال فهرخی کریه
بوویه نالینا عه و را
سی سه عه تا به فری و بارانی لیکریه
به فر و باران بونه لیتمک، دنیا بو به حرا نافی
فهرخی هه ر حه مدا خودئ را گرتیه

دلن فهرخی گه له ک وی صوتیه
گو: یا خودئ من نه زم فهرخکی هادیان
نه زم سهرکی کولان و دهردان و خه مان
و خیالان و فان تالیان
نه زم ته ری بو من قه تره کرن
زده شت و زیده به رییا و زیده چیا

گافا فہرخی ہادی وہ گوتیہ
 خودی ل بہ فر و بارانی نہ مرکیہ
 ریکا وی بہ ردهن نہ فہ فرخکی ہادیہ
 عہ جیبہ ہندہ حمدا وی خول وہ گرتیہ
 نہ گہر نوکہ دی دو عاکے کہت
 وہ ناکہت عہ سمان ببارن عہ ردیہ

ب نہ مرئی خودی بہ فرئی گوتہ فہرخی ہادیہ
 نہرئی فہرخو فہرخی شیہ
 توی سویاری ہہ سپی رہ شبوز، جانی نیہ
 بہختی تہ مہ تول مہ نہ کہ چو دو عایید نہ بہر خیہ
 دنیا یا دریژہ بہ لکی روژہ کن
 بکہ قمہ گہ لیہ کی دار کنیہ
 بجمہ داخازید نہ ساخان و بن ویرہ

گافا بہ فرئی نہ ف گوتنہ کریہ
 فہرخی گوتی بہ فرئی ژ بہر ستییا دو تمام
 من چو دو عا ل تہ نہ کریہ
 نہ فہ سئ سہ عہ تہ چو مروہت من ل نک تہ نہ دیت
 تہ سہرئی ری کال من گرتیہ
 من ہیقی ہہ یہ ژ خودی نہ و نساخی ب دل و مراز
 تہ بغازت، سہری نہ راکہت ژ جہییہ

ژنوی ب نہ مرئی خودی، دنیا بو ساهی و ریا فہرخی ہادی ہاتہ بہردان، شہف
 خلاسبو روژا ب سہردا ہاتیہ و ژفتی دو عا ستیئی خلاسبو، ژ نوی بہر یف مالید خالا
 وی چویہ. شہف خلاسبو روژا ب سہردا ہاتیہ، و ستییا دو تمام پی زانیہ، دیساب

چائید ب روندک دوعا ژ خودی کرہ:

یا خودی مہزن نہ فہ دوعا م بت ل فہرخی بسمام
نہ ف ناف روند کید نیقاری ہہ تا فنی گافنی
بینہ رویبارہ کی نافی بکہ فہنہ بہر فہرخی ہادیہ
بہلکی جارہ کادی بزقریت
سہر دو تماما خو یا رہ بہن بیتن ب خلاسیہ

خودی دوعا ستین قہ بولکریہ
فہرخی چیا خلاسکر دا کہ تہ بہرین
بہرینخو ددہ تی، رویبارہ کی نافی تیت
وی رویباری دنیا گرتیہ
دار و بہرال گہل خو تینت ب تمامیہ
مہوج و پیلا دہا فیت
مروفا ہیبہت زئی گرتیہ
بہرینخو ددہ تی ژ رویباری ویفہ
ژ دوعا ستیا دو تمام لی کری
بہستہ کہ شینہ، دا فا گیای لی پہیدا نہ بیہ

فہرخی گو: رویبارو ب مہزنییا خودی نہ زئی ہاتم
نان دی من دہرباز کہی، نان دی من بہی ب خلاسیہ
ہہ سپن رہ شہوز کار کرہ رویباری وی چو بیہ
گافا کہ تہ رویباری گافہ کی ہہ بیہ تی وی گرتیہ
گو: دا ہندہ بہیتا پی بیژم
بہلکی ریا من بکہت ب تمامیہ

گو: رویارو ماخرابو، شلو، چندی شینه
 نه پینه و نه دهستن، چی له زئی دکهت دله زینه
 مهوج و پیلا دهافیت هه وارا خودی تو دبیژی خوینه
 رویار ماتونزانی نازقرم
 من مالکید مامال خو حه رامکرینه

فهرخی ههسپ دا رویاری وی چوییه
 کهتنه ناف پیل و مهوجا، کناره کی داناف و ابدت
 ل لایین ویفه هافیتیه
 توخمی گوشت ب فی حیوانیقه نه ماییه

فهرخی ژ بهر مهوج و پیلید نافی
 یی گیز و سهودایی بووی
 ژ فیری قه درهست، ویراهه وی که تیه
 ههرحمددا خودی سهرو وی حالی زی وی کریه

بهزی ههسپ ره شبور ژ دلی صوتی
 سهری وی گرتیه
 هندی گه ریا، داقه کا گیای
 ب دهستی فی حیوانی نه که تیه
 گو: یا خودی تنی داقه کا گیای ههسپی خاربا
 ل فی ناقاری، نه ف کوفانه نه مابا دلی منداب نیکنجارییه
 بهسته که شینه، داقا گیای نافاهی لی نه دیتیه
 نهفه ژ بهر دوعا ستییا دو تمام لی کرییه

به ریخوداین دهنگی حوتته حوتته
 دهنگی ناسنید هه داده کی وی هاتیه
 گو: شو کر ژ خودی نه و نا فاهییه، نهو نالف هه یه
 وه ختی ل وی حنگه حنگی وی چوییه
 ب سهر دو دو کانا هلبو، نیک هه داده، نیک نانپیژه
 هه ردول وی ری دیتن ب نیکجارییه
 گوته نانپیژی بده من ککه ره ک نانیه نه ف هه سپه بوته
 نانپیژی هه سپ نه فیا ککه ری نانی نه دا وییه
 و چو نالف بو هه سپی ب ده ست نه که تیه

ب وان سهر و دلاقه زفرییه
 هه فسار د سهر سهری هه سپیدا اینا
 گو: حه یوان من تو نازا کری
 ژ نوی هه سپی ره شبوز نازا کر و به رداییه

فه رخی ژ هه سپی ژی بی هیقی بوو، نهو ب خوژی ژ کار که فتبو، وی سهری خر
 دانا سهر زینی و د جهدا د خه وچو. چل روژا فه رخی ما د خه و، هه ر گاڤا چا ئید وی
 که تینه سهر نیک و د خه و چووی. خودی نه مر ل عه ورا کر بارانی لیکر نه ف ده شته
 بو به هار، هه ر چل روژا هه سپ لی چه ری. که قله کی دیتر گرت، هه ری بی ل ده ورا
 فه رخی وه لیته ات کو ئاتی ل بژیید وی بکه ن دی ب دیلادا چیت، هیکتی داننه سهر
 پشتی هیک نالفت.

روژا چلی ب حسابا فه رخی نه فه بیته نه که نقستی وه کو هشیاری بووی، ما حبه تی
 گو: وه ختی نه ز نقستیم چه و بوو فیگاتی چه وایه؟ نه فه کیرییه یا خودی ته نه ز
 ئینایم؟ وه ختی فه رخی رابویه سهر خو گوت: گیایو پا نه ز چ بکه م؟ دی بلا گاڤا من
 سهری خو دانایه فییری چار بنید ته ل فییری هه بانه دا هه سپی ره شبوز ده ئی خو

هائیتبایی، نهو کول نه مابا د دلئی مندا.

فهرختی ل دور خو زقری دیت ههسپیی ره شپوز کوریا خودانا سهر پشتا خوب وی
دهشتیدا ته قیا، دلئی وی گه شپوول ههسپیی کره قییری و گو:

ههرئی ههسپو ههسپیی قان به خالان

بابی من تو خودانگری ب که ریڈ که فنه نالان

وه کی که تمه کراسی فه قیری، بی مه عریفهت

ل قن به پین ژ من دخازی ره شمه و دهست هه فساران

گافا فهرختی هادی وه گو تیه

ههسپ هه مال طه له به کی زقریه

سهرئی خودا دهست فهرختی ب تمامیه

نه وی ب نافچاقافه ماچیکر نه مرئی نیلاهییه

خودئی من، ژ نعمهت و که ره مید ته

ته جاره کادی ههسپیی ره شپوز بو من زفراندیه

فهرختی کارئی ههسپیی وی کریه

بی هافیته رکیبی و قهستا نانپیژی کریه

وهختی چاشنی نانپیژی و هه دادی فیکیه تیه

فهرخ لاوه کی تازه یه

هه بیته تی سهرئی وان گرتیه

دوکانیڈ خو بهردان ههردو بهرقه هاتن

یا سویاری چه له بی، بیژه کاته چیه

فهرختی گو تی، من چو نینه، نانپیژ نهف ههسپه بوته نانه کی بده من، نانپیژی گو:
نهز خولام ترانا ب من نه که ههسپیی ته پیروز بت بو ته، فیگاشنی تینتن هزار زترا، ما

صهرکا من ب چه ندييه؟ ب دو پارايه.
 فرخنی ما ته ماشه‌ی نانپيړی کر گو: نه وول من زانی کو ئيمان د سهری فی نينه،
 هه کر تنی ئيمان هه با، هه ما درپيا خوديدا دا که ره کتی نانی ده ته من و بی هه سپ، ل
 ريری فرخنی هنده ک دوعا ل نانپيړی کرن گو هندي تو ساخبی خيرا نه بينی
 د دنیا يندا. پاشی رکیب ل طه نشتيډ هه سپی دان و چو هه تا د باژيري خالی خو
 ده رکه ت.

ستيا در تمام نیدی ژی بی هیقی بوو، زانی ژ هه می قاما ده رکه فت. شهف و روژ
 کاری وی گریه، خالی فرخنی خودی نعمه ت و که ره م دگه ل کربو، وه کی مروئید ب
 که رامه ت، وی وه ختی فرخنی دهات، ما راوه ستای ده رقه ی قه سرا خو بی بزاف،
 وه کی چائی وی ب فرخنی که تی، فرخنی خالی خو دیت گو: ب خودی بی من
 دناسیت. خالی وی گو: وهی ته مه رگی خالی گووری نه فه فرخنی خارزایی منه هاته
 نک من، وهی تو سر سهری خالی خو هاتی، سهری ملی خالی فرخنی ته مه ت
 پاره کی خاله کا زپین هه بو، ناڅی وی میر مه هدیو، فرخنی ژ دویر ل خالی خو کره
 گازی گو:

نهری خالی منو میر مه هدیڼ گه له ک دینه

هه ر ژ دویر، دویر وه ز نیاسیمه

دیاره که رامه ت، خالو ل نک ته په یدا بینه

خوب وی حالی نه نینه ده ری ته قه وه تا من نینه

نهری خالو خوب فی نه نینه ده ر

ته قه وه تا فرخنی هادی قه ت نینه

ژ ده یکی زیده کی دزانت

شه بیلکن ته بی راستی بیم خاله کا زپیننه؟

گافا فرخنی هادی وه گو تیه

خالئ وی گو: ته مهر گئی خالی گوری بت

من دگو وه زب که رامه تم

خارزایی من ژ من بریه

ژ نوی ب له ز قه ستا مال وی کریه

خالئ فدرختی که هشته مال گازی گزیری کر گوتی: کهس نه مینته ل باژیری ههمی
بینه کوچکی، و گوته مالا خو نه هه سواره ک هات، میثانه که هه که گه هشته مال،
کهس نقینا نه دانته بن، کهس سلافا وی وه رنرگرت، کهس خارنی بو نه نینت و کهس
ل گهل نه ناخفیت. پاشی ههمی کهس ته مبیکن، چو کوچکی، خالی فدرختی چل و
ئیک قه سر هه بون، فدرختی ئیکسه ر قه ستا مالا خالی خو کر و به ریخودا نالیی مالی.
فدرختی چو ژور و سلافا کهسی سلافا وی وه رنه گرت هه ر وی ب خو جابا سلافا
خودا، فدرختی گو: سه رچا فا هاتی دی نقینا دانته بن، نه بابو مالا منه خونه دی
شهرمکه م نه زب خو دی نقینا دانته بن خو. هه ری دبیتیت و ل خو قه دگیتیت.

مالی هه بیهت ژئی گرت گوتن نه هه چ طوف مروقه؟ فدرختی هه سپی خو بره سه ر
هافری گریدا و نالیک دانا بهر و هات نقین دانانه بن خو روینشت، جا ژ ژنخالی و
کچ خالی و کورخالی و هندی مروف د قه سر نه نا فید وان ئیک ئیکه دبیتیت و
پسپارا حالی وان دکهت و که یفخوشی دگهل ههمی مالا خالی خو کر. ئیکجار
حیه تی بوون، چهوا نا فید مه دزانت، چهوا مه دنیا سیت؟

فدرختی پاشی گوت: دی بابو رابن خارنه کی بو بین نی هه کو میثانه ک بو مروقی
هات ما مروف چو خارنی نادانته بهر؟ نه بابو چو طه نگا فینی نه نیننه خو، نه زی تیرم
بلا بیته نا من بیت. پاشی فدرختی چا فنی خو گیرا، چو بو خو خارن تیکر و ئینا دانا
به رخو و نا فنی خودی ئینا و ده سته ا فیتی خارنا خو خار و گوت: خودی ئا فاکهت و
نامان راکرن.

خالئ فدرختی ل کوچکی یی روینشتیبو خولامه ک هنارته نالیی مالی گو هه ره
سه حکنی کا چ حاله؟ خولام چو و پسپارکر و هاته هه گوتی نه زه نی هه ما بلبله، نهو

ب خود بیثیت و نہو ب خو فہدگیت، ژ نوی خالی فہرختی گوتہ خولامی خو ہدہ
 بیژی کرو ما تو شہر مناکہی د ناٹ ژنکادا روینشتی ہلو و ہرہ کوچکی۔
 خولام ہیژ نہ گہ ہشتیہ فہرختی وی ب خو گوت ب خودی بابو شہرمہ و کرتہ
 زہلام د ناٹ ژنکادا روینتہ خار و رابو سہرخو و چو کوچکی ہیژ خولام نہ ناخفتی۔
 کوچکا خالی وی یا حہشیابو ژ زہلاما، دہرزیکتی پاٹیزن ناکہفتہ نہردی، فہرختی
 ب ژورکت و سلاٹکر، کہسی سلاٹا وی و ہرنہ گرت، وی ب خو گوت: سہرچاٹا
 ہاتی، فہرختی ما زاوہستای ل رہخ پیلاٹا کہسی نہ گوتی و ہرہ روینہ، فہرختی ٹیرا
 ہات دیسا، ژ خالی ہتا ہمی کہسید دیوانی سلاٹکرہ ہمیا و ناٹید وان گوتن و
 بو خو مندت ژئی و ہرگرت، خہلک ما حیبتی گوتن بابو نہ فہ چ تشتہ؟ نہ فہ یں ب
 کرامتہ فہرختی دیت کہسی پویتہ پی نہ کر ہر پی راوہستایہ ٹینا گوت:

ہدی صدی صد سالان

جارہ کی ب میٹانی ہاتنہ مالید خالان

گیرز دانانہ بہر چونان نہبو

گکہرید کہ فہنہ نالان

نہری دلکی منویں ب کوفانہ

ژ ہینگی و ہرہ ہاتہ کوچکا خالانہ

من سلاٹک لی کر کہسی نہ گوت

سہر سہران و ہہردو چافانہ

نہز مامہ ل ہشتادہر گہی ل سہر پیلاٹانہ

یاژ خالی م فہ نہز جہیٰ خو نزانم

جہیٰ من نیفہ کامہرز و مہرزہ بانانہ

مہرز و مہرزہ بان ہہردو کور خالیڈ وی بون، ل رہخ ٹیک روینشتبون، گو دیارہ

خالتي من فينگاڤي وي حسابي ژ من دکهت کونزه جهني خونزانم، جهني من ل نيښه کا هردو کورنيد وييه ژ نوي فهرختي چو مهرز و مهرزه بان ښه دان و ل نيښه کا هردووان روښنت. هنده کا گوت: نهښ کهسه گوتنيد دينا دبيريټ يني بهحسني نالا دکهت.

فهرختي متبوو هه تا سفرا خالتي وي هاتي، خالتي وي گوتبو نيشانه کني بکه نه دناښ خارنا فهرختدا، کهس پني نهحه سيټ دونا ليد دهوارا کربونه د ناښ نامانني فهرختدا، فهرختي خارن ښه دا پيش بخوت و هردو نال ښيانه دهه و هائيټنه بهر چاښيد هازرا و خو ښه کيشا چو نه خار.

کوچک همي متبوو. پاشي سفره راکرين خالتي فهرختي گوته مهلا يني خو، مهلا چ عهقلني ته ژښي مروښي دبيريټ؟ مهلاي گوت: نهښ مروښه سحره بنده، ناښيد مه هميا زانين و زاني نال يني ښه شارتيينه د بن خارنيښه گو: پا تکبيرا مه دي چ بيت ل گدل ئي؟ مهلا چاره يهک ژ ته هه که کهس ژ مه نه شيت چو بکهت.

مهلاي گوت: نه گهر تو ده ستورييا من بدهي، نه ز دي شهرته کي هائيټمه بهر وي کو نه شيت لوږدهت. گو: مهلا تو يني ده ستورداي کا چ دکهي وه بکه، مهلا رابو سه رخو رب له ز کورک و عهبا يني خو هائيټنه سهر مليد خو و قهستا مال کر.

فهرختي جهمدا خوراگرت، کا مهلا دي چ کهت؟ مهلا چو مالا خو و بهزي کتيبيد خورښا وي روښنتبو بهر دولابني بهمبوي ښه دچري گوتني مهلا ته خيره؟ گو: حورمهت ښکني سحره بنده يني هاتيه کوچکني، ههما خو دکه ته خارزايي حاکمي و دبيريټه من فلان کهس مهرحه با و ناښيد همي زه لاما دښيټ سحره بنده کني عه جيبه، نه ز دي نيرمه کتيبا کانني شهرته کي بهاښمه بهر ښي بهلا يني ژ سه رمه ښه کهم، ژنکني گوتني: مهلا خودي مالا ته ښاښاکري، خونه يني ب کرامه ته، ها نه ښه گويزه کا په مبوي بکه ددهستي خودا و هه ره بيښي هه که ته زاني چيه؟ مهلاي گوت: حورمهت خه بهري ته يه. مهلاي گويزه کا په مبوي کره ددهستي خودا و سښک چو کوچکني، وه کي مهلا ب ژورکه تي و روښنتي فهرختي هادي گوت:

ههري مهلا يني خالتي منو چه ندي دينه

ز بلی علمن ته خاندی سهری ته
د قونا ماکه ره ک قوطه شینه
نه و عقلی ته ژ زنی گرتی
مادده ستی ته دا، گویزه کا به مبوی نینه؟

گاڅا فهرخی وه گوت، مه لای گویزه ک هاقیت و گله ک شهرم ژ خو کر و رابوژ
کوچکی دهرکت، و بهزی مالا خودا ژنا خوبکوژت ژ که ریا، میر مه هدی بره کا
زه لامل دویف مه لای څر تکرن گو بگه هنه مه لای بیننه څه. زه لاما مه لاهه گیترا
کوچکی و ژ نوی خالی فهرخی و ههمی زه لاما دله دله مه لای دان و ژ نوی ب خیر
هاتنا فهرخی کرن و نه و خال و ههردو کورخال چونه سهر و سطوید تیک و دیوان ب
ره وشکت.

ل مالا خالی

فهرختی که ته دناڤ مالا خالی خودا و پیچه کتی خو ژبیرفه کر، خالی وی سهرهاتییا وی زانی و هه زکر وی مژویلکه ت کللیتد هه ر چل قهسرا دانه ئی یا ئیکتی نه داتی، فهرختی هه ر روژ دا د قهسره کتی گه رییت هه تا هه ر چل قهسر سه حکرین چو یا چل و ئیکتی هه می کللیل هاقییتنه ده روکتی وی، چو نه که تنی، دلنی وی ما و هزرکرن بوچ خالی وی کللیلا ئی قهسری نه دایه ئی قه گه ریا مال یی بی خولک.

خالی وی گوتی دبینم توی دامایی ته چیه؟ گو: خالو ته بوچ کللیلا قهسرا هه نه دایه من؟ گو: خالوچ تیغه نینه قهسره کا قالایه، گو: خال، ما خونه نه زل مالی دنیا یی دگه رییم؟ ب خودی دی کللیلا وی ژی دهیه من، خالی وی دزانی گاڤا کللیلا وی قهسری داتی نه قه خلاسبو به لنی نه شیا دلنی وی بهیلت چو چاره نه بون، کللیلا قهسری دایی خالی دزانی دی چ بیت وه کی فهرختی قهستا قهسری کری، وی خولام ب ریز دانان ژ قهسری و هه تا مال، سه حکه نه فهرختی و کا دی چ بیت ئیک بیترته یی دی هه تا ئیکسه ر خالی وی بزانیته.

فهرختی کللیل هاقییتنه ده ری قهسری و ب ژورکه ت، وه کی چوبه دناڤدا و گه ریای، گوت: هه ی خودی مالا ته ناڤاکه ت خالو، تو رادیی، کللیتد قهستا ددهیه ف من دا به ریخو بده مه زیر و زینه تید دنیا یی فلان و بیثانا؟ نه ها نه قه سهیرانگه هه، دیت برکه کا زیری و ئیکا زیقی و هه ودیت گول و رحانا، و دیوار هه می رکه هیید طهیرانه، جوت جوتنه ژ هه می توخما یید تیدا، نه قه یه به حه شتا سه ر دنیا یی مروف ژ بیته نید خوش تیر نابیت.

که یفا فهرختی گه له ک ب ئی قهسری هات روینشته سه ر فهرشتی ره خ کانیی و ژ نوی دلنی وی خوشبو، دیت ژ لیسه کی دو کوتر ده رکه تن و دادانه نیژیک وی ل بهر رهختی برکتی و سه ر و گو هیید ئیک تیگه ددان و نکلیتد خو دکرنه دناڤ ئیکرا. ب تمامی ستی هاته بییری و گوت: نه ها من و ستیی ژی وه دکر.

فەرخی قییرییهک راهیلا و کت نه هشیار بوو، خولاما گوهل قییرییا وی بوو،
 ئیکی خه بهر دا یی دی ههتا مالا خالی وی پی زانی و ب عه یالقه د ههوارا وی
 چون، دیتن یی نه هشیاره هنده کا گوت یی ساخه و هنده کا گوت یی مرییه، وان ب
 دهستا هلگرتن و برنه قه سرا خالی وی.

هه وده کا رحانا ل قه سری هه بو، ل ویری فەرخی چائید خو فه کرن و گوت: گدلی
 مروفا بو خاترا خودی، دنیا یا ل من طه نگبووی وه لیتهات کو چوک یی ل من
 شکه ستین هه ما جهه کی بو من داننه نا ئی فه حه ودا رحانا دا بیهنا من بیت. جهه کی
 بو فەرخی دانانه جهه وی قیای و خالی وی روینشته بهر ملت وی، و گوتن خالو
 شدرمه تو هو دکه ی بو ژنه کنی، سوبه هی دی کچا خو گولیزاری ل ته ماره کم، ما
 جوانید وه کی وی هه نه؟

مروقی مه زن هه که تشته کی بیژته مروقی، مروف نه شیت زوی ب زوی جابا وی
 بدهت، خالی وی هزرکر کو فەرخی قایلبو، گولیزارا کچا خالی د په نجه رتیرا ته ماشه
 دکر، فەرخی گوت:

هه ری گولی و گوله زه ری

خالو به ختی خودی، بیژی بلا سه ری خو

ژ په نجه را قه سری به ته ده ری

ماتو نزان خالو من چو گول ل دنیا رون

من نه قین، پاشی وی که سه ری؟

هه ری گولی، گوله سپی

گه رده ن کیلی خه زالی

ل هه ر بهو سته ک تمام به س نه نی

خالو ماتو نزان من چو گول نه قین

د دنیا روندا ژ بلی وی ستی؟

گاڤا فخرخ و دهگوت، خال ژئی بی هیښی بوو، زانی فخرخ ژ دهست ده رکته و یی
 سودا سهره. نوبه دارهک دانا بهر و مروقتید قهسری ژئی دایه پاش و ههمی قه ره ښین.
 فخرخ سهری خو بلندکره عهسمانی دیت ره قه کا قازقولنگا هات دلی وی ب خو
 صورت، نهوی ل سهر پستی و دناڤ حمودیدا گازی قولنگی کر:

ههری قولنگو مالخر ابوچ تاجر ه

نهو زی وه کی من ژ مالکا خویا ویران وی بار کره

یا قولنگو توب خودی که ی تو وهره بیهنه کی

ل ناف خودی ل ده ف منقه وهره

هه که ته مه وطنی خو هیلا من زی یی هیلا ی

دلی من زی یی ته ب کولتره

گاڤا فخرخ هادی وه گوتیه

بوویه مررینا قولنگی ژوردا

بو خودی ل جهم فخرخ داداییه

عقل د سهری خولامی نهما

هندی ل قولنگی کره قیری نهو زی

دپه نجه را قه سریدا که ت، ره به نی نه هشیار بییه

فخرخ ده سته اښته قولنگی ل ده ف خو دانان دیه

ده سته اښته قه له م و ده ویدا

کاغه زه ک د گاڤیدا نفیسییه

بن چه نگی قولنگی قه وی دورییه

بو ستییا دو تمام فریکرییه

ستيا دو تمام سلاڦال ته دڪم
تو نه بيڙه فھرڻي پسمام ته نگه زاري دنياين بوو
وهره بگهه من هه ڪه نه مري مرنا من هاتيه

قولنگ بلند بوو چول دهنگي فرينا وي مالا خالي د هه واري هاتن، ديتن نوبه دار
بي ڪه تي نه هشياريه ڦه هڙهڙاندين ڪورو ته چييه؟ گو: ب خودي قولنگه ڪي دادا نڪ
فھرڻي حال و مه سئله نه ڦه نه. خالي فھرڻي و خه لڪ ڪومبون گوتن- بابو سوجهه تا
ڦي نه وه دڦيت مڙويلڪهين ب نه هيتلينه ب تني، ته ڪبيرا خو ڪرن ڪو راقه ڪي ڀاڪن.
خالي وي دهنگ ل ملهه تي ڪر ڪاري خوبڪن دي چينه ڀاڦي. مهرز و مهرزيان و
طولاز جهميان د ڪارڪري و سويار، خالي فھرڻي گازی ههردو ڪوريد خو ڪر گوتي:
هوين مليد فھرڻي نه به ردهن بهري وي نه دهنه جهيد مه ڀاڦ لي نه، هه يامه ڪي ب
دهشتيدا هرن، دهه ل ڦيري بزڦرن، بيست ل ويرا هه، فھرڻي ڙي بدهنه ل گهل خو،
بلال گهل هه وه بزڦريت.

گاڦا رائي دهسپيڪري، فھرڻي ڙهه ڦاليد خو ڦه ڦه تيا، مهرزا و مهرزيانا چو
علاج لي نه ڪر فھرڻي چو چيائي ڀاڦ لي نه، ههردو ڪورخاليد وي و طولاز هندي
گهريان، فھرڻي نه ديتن. ڀاڦ به طالڪرن و ڦه گهريانه مال. مالا خالي وي گهله ڪ
ڪه تنه خه ما وي و بهي دانا زاني ڪو ئيدي خلاس دهسپيد وان ڙيڪ ڦه ڦه تيان.

دو ما هییا ستی و فەرخی

فەرخی چو چیای و ب سەرکەت، بەرێخو داینی دیت قەسرەکا ل سەری چیای، دەورا
وی رەز و باغن بێهەنەکا خوش و بەهەرەکا خوشە ئیکسەر قەستا قەسری کرب
سەر بەستی دیت ژنکەکا دەری قەسریدا روینشتیە گاڤا فەرخی ل بەر دەری قەسری
پەیا بوی وی ژنکی هسکە قیریەک راهیلا و بەردا گری و گوت: ئەی سویاری
عەزیز ئەز هیخی و رجا ژ تەدکەم، ئەڤە نە جەتی مروڤایە، تو هاتیە چ؟ فەرخی گو:
ما تو نە مروڤی یا خویشکا من؟ گو: تە شول ژ من نینە، هیخی ژ تە دکەم خو
خلاسکە، تو هەرە سەر پتییا خو، فەرخی گوت: بوچ و ژ بەر چ؟ ژنک هەر گری و
گوتی: ئەی سویاری عەزیز، باوەر بکە ئەڤ قەسرا هە یا تو دبینی هەمی سەری
مروڤان ژنکا خودانا قەسری نەو یا نشتیە، ئەو هشیار بت و تە ببینت تە ژی دی
کە تە بەرەک، وەکی ڤان لاوید هاتینە خازگینیا وی.

فەرخی د دلی خودا گوت: وەی ئەز فەرخی هادی ب م ژنەکتی بترسم؟ گو تە ژنکا ل
بەر دەری کا بو من بەحسێ وی بکە، گو ناڤتی وی گولندانە کچا دیتی سپییە. گو:
هەرە بیتی بلا بهیت، ژنک چو گو تە گولندانێ وەرە مروڤەکتی هاتی گو بلا بیت.
گولندان وەکی شەمالکەکتی پونە و وەکی گولەکا گەشە، هات بەری خودا فەرخی
و گوت: کەر تە چ دڤیت توچ کەسی؟ گوتی: ئەز خازگینیی تەمە، گو: کا سەر ملی
خوینی راستی بزڤرە، فەرخی زڤری دیت هەسپێ وی یی بوویە بەرەکتی رەق. جارەکا
دی گولندانێ گوتی کەر توچ کەسی، تە چ دڤیت؟ جارەکا دی فەرخی گوت: ئەز
خازگینیی تەمە، گو کا دیسا ل سەر ملی خو بزڤرە. فەرخی زڤری دیت هەسپ بو
مارەک هلبو دیواری، وەکی فەرخی ئەڤچە نە دیتی ئەوی دەستدا قامچیا خو ژوردا
دانا وی ماری و کرە هەسپ، وەکی گولندانێ ئەو دیتی گو: هەبیت نەبیت ئەڤە
فەرخی هادییە یی من د خەویدا دیتی، گولندانێ گو:

کەر وەز دئ ب مە بازیه کی زەرە

هاڤئگائڤن د حهفت ته به قید عهردیدا چمه دهره
ماتو نزانى شهرتید من هدی سهر ب سهره؟

فهرخى گو: نه ز دى بمه مه لاکه کى مته بيمه
علمى خودى دى ب ته فه خوینمه
تو بچیه کیرى، دى ته سه نجور کهم و نینمه

گو: کړ و ئى گائڤن نه ز دى بمه کوتره که شینه
فى گائڤن ل دهف ته چهنک و پهړ ل من چیبینه
حفت ته به قید عهسمانى کړ و لاوو بلند بيمه
دى هدره لاوو شهرتى من ل نک ته نینه

فهرخى گو: مه دحیت خو نه که، ئى گائڤن دى بمه بازیه کى زهره
ل بازیان و طهیران نائى من سه فه ره
سن سه عهتاب نزنه ها خودى دى ل دنیاى
که ریم نه فرو سهر ب سهره
نه ز دى ته ل سهر که رید عه ورا نینمه دهره
نه فه قهول و قه رارید منن
به لى چ بکه م نه شیم ژ بهر ستیا زهره

گائڤا فهرخى هادى وه گوتیه گولندانى گوته خو، ئه ها من نه گوت ئه فه فهرخى
هادیبه، نه وه یى من د خهونیدا دیتى قه رار بیت ئیدی هه څرکییا وی نه کهم، قه وه تا
فهرخى ل نک من نینه، و دزانم نه هاتیه من بخازیت نه وی تنى ستى دقت.
ژ نوى نه و و فهرخى پیکهاتن، گولندانى گوتى ئه ی فهرخى هادى، ئیجا تو بو من
نه هده کى بکه توفى ژنى ماره که ی نه ز دى بوته ستیى ئینم خود شاخى گایدا بت،

فەرخی گو: های نهبت؟ گو: بهلئ وه عدهبت بهری وی بدهمه ئیتری.
 فەرخی گو: قه رار بت نه گه ر ته سستی بو من ئینا نه ز ته ژئ قه بولکه م هه ردوا نه ئ
 ته کبیره کر، فەرخی نه مر کره طه یرا هه می هاتن گو ئیک ژ هه وه کاغه زه کئی به نه
 روباری خوماروی بو سستی طه یر هه می نه و یران هود هوده پیشقه هات و گو: نه ز دی
 بهم، بهلئ نه مری بده طه یرا چول من نه کن. فەرخی گو تی چاکه.
 طه یر هه می فه رین هود هوده ما فەرخی ده سته دا قه له م و ده و یدید خو. کاغه زه ک
 نفیسی و د بن چه نگئی و یقه گرتدا و گو تی:

هه که هاته ته بازی زه ره
 یا خودئ چ طه یره کی بی مه فه ره
 چه نگئی خو راکه بیژی خو کوره نه که
 نه فه کاغه زا فه رخی قه له نه ره
 دئ به مه بو سستییا گه رده ن زه ره

هه که هاته ته بازی شینه
 یا خودئ چ طه یره کی نه مینه
 ژ طه یرا، ناف طه یرا دئ بی شاهینه
 هه که ر ته دا عه ردی نه وی ره حم و اهه ی
 زوالا ته ب ده سستی وی نینه

هه که هاته ته کافر نه لهویه
 تو خوش فه که به ربکه نه و لیگویه
 چو خلاسبونا وی نینه به س چه نگئی خو راکه
 بیژی خو کوره نه که نه فه کاغه زا فه رخی

هه کهر تو چویه رویبارئ خوماریوو
خه له تنه که بو خو حسابکه روزا بيم هه شتیوو
ناز و نازدار، ستیا مه حبوب
دی نینه رویبارئ خوماروی بالافیوو
قه لهندهر و فهرخو صه د خوزیکید وئ روزیوو

ژنوی طهیرکی خو بهردا و قه گه ریا مالا خالیوو
مال هیفیا هاتنا ستیوو
خودی ژفا طهیرا پاراست هه تا گه هشتی رویبارئ خوماریوو
نه فی حیوانی خو گرت هه تا روزا هه شتیوو
به ریخو دایب عهینی خو ناز و نازدار
ستییا گه ردهن زهر هاتنه بالافیوو

گافانه و خلاسون ژ بالافیوو
نه وی فریدا دادا دهف وان وئ ده میوو
ستین گو ماشالا بو فی طهیری چهنده تازهیه
بگرن دا ببه م بو بابن خو دانته در که هیدا بو صه بریوو

هه چی ژ ههردو خویشکا چو طهیری دا بگریه
نه و ژ بهر وان فری هه ر لوطک ددان
ل ده ورا ستین زفریه
هه تا ستی ب عهینی خو هاتی، وی چهنگن خو را کر
به ر ستین قه وئ هاتیه

ژنوی ستین زانی، ده سته افیته طهیرکی گرت

کاغز ز بن چه نگی وی فه کریه
فه کر، دیت نه فه کاغز ا فهرخیه
بو وی فهریکریه

ستی کاغز فه کر و خاندیه
فهرخ تیدا وی گوتیه
وه ره بگه هه من دو تمام،
نه مرئ خودئ وی تمامیه

روند کا، کاغز ا فهرخ د ده ستادا
پارچه پارچه کر
ز بهر گریا ستی ب خلاسیه
سحرا گولندانئ و عشق بهرئ وی دا سه فهرئ ب تمامیه
گافا ستی ب فی حالی ب سهر بابیدا چوییه
ملا بابئ وی ز نوی بو گری و شینییه
ده ست و دلئ بابئ وی نه گرت
کو ستی فریکه ته نک فهرخ هادییه
ده عوا چوناستی نه کریه گو فهرخ نه ماییه

ستی وه کو دین و هارا چو و بهزییه
بابئ فه گیرا و کار و کوکئ وی کریه
گو: کچا من گه رده ناته نازا
بهرئ وی دا پسمامی ب تمامیه

گافا بار و بار خانید ستی بار کرین

ههردو خویشکازی خه‌ریبیا پسمامی خو کرن
 هه‌رسی کچید خه‌لیفه‌ی ب خولامفه
 دانه ریکن ب خلاسیه

طه‌یرکن خو به‌ردانه هنداف سه‌ری خو
 قوناخ قوناخ وئ چویه
 هه‌تاد قه‌سرا گولندانئ ده‌ر که‌تیه

شولا خودی حه‌ز نه‌که‌ت چاره لی نابن، گولندانئ دیت کاروانئ ستیی هات و
 پیشفه چو و گوته ستیی: دیاره هون د خازتینه بو سه‌ر داوه‌تی. ستیی گووت: توج
 دبیری، داوه‌تا چ؟

گولندانئ گووتی داوه‌تا فەرخی و کچ خالا وییه.

فەرځ و خال و ب حه‌شامه‌تفه راوه‌ستیابون چاقتید وان ل کاروانئ ستیی ی
 راوه‌ستای، ستیی حه‌شامه‌تا باژیرییا دیت. گووت ئە‌فه دیاره فەرخی ئە‌ز گازیکر مه
 سه‌ر داوه‌تا خو و ب دلئ صوتی گووت: فەرخی نه‌زارا من و ته ئیدی حه‌رامبت د دنیا
 روندا ب خلاسیه.

ستیی ده‌نگ ل خولامید خو کر، کاروانئ وی ئە‌گتیرا به‌ر ب مال و ب ری که‌تن.
 فەرخی وه‌کو دیتی کاروان پاشدا چو که‌ت نه‌هشیار بوو. قولنجا مرنئ ستی گرت،
 قوناخ بو قوناخ خرابتره. هه‌تا ب ریقه ئە‌مری خودی کر. جاب که‌هسته مالا بابئ وی
 بو گری و شینی و ده‌هوارا ستیی هاتن.

فەرخی هشیاریو، نه‌ستی و نه‌کاروان، ده‌ستی دو‌عایی بلندکره ئە‌سمانی گو: یا
 خودی ئە‌ز بیمه‌طه‌یره‌ک و دانمه‌به‌ر باژیری مامئ خو، خودی کره‌طه‌یر و دانا به‌ر
 باژیری مامئ وی.

فەرخی ئیدی بسته‌قه‌ستا مالا مامئ خو خه‌لیفه‌ی کر، ره‌فه‌کا بچویکا بو خو
 یاری دکرن، دیتن فەرخی ب له‌ز و به‌ز دچیت گوتن، ئیبه‌ئ ئە‌فه چ ب غار و له‌زه‌دا

بگه هیته کوتلکا بخوت، فهرخی ل وان زفری و گوت: کورو کوتلکید چ؟ گوتنی ما تو نزانى کچا خه لیفه ی یا مری و خارنى به لاڤدکهن؟ کوتلک یی ب سهر سیفاندارا دچن. گو: کرو کیژک ژوان مریبه؟ گوتنی نهوا دبیزنی ستی.

قیریهک ژ فهرخی بلند بو و کهت بو پیره میزهک ریهد وی بهوسته کنی ددریژ، هندهک مروث دا جریانه سهر، گوتنی یا صوفی ته چیه هوار هوارید ته؟ گوته وان نهگر هه وه خیر دڤین من بگه هینه ناڤ زیاره تا، هندهکا گوت: بابو بو خیرا خودا نهئی ببهینه ویری، وه کو فهرخی گه هاندین چو بهر زیاره تی ستی و دوعا ژ خودی کر نه مانه تی خوژی بسطینیت.

خودی داخازا وی قه بولکر و ل بهر زیاره تی ستی فهرخی مر و هاتبو سهر لاوینیا خو خه لکی ژ نوی ناسی و گوتن نه قه فهرخی هادیبه و جاب گه هاندنه مالا مامی وی. مالا مامی وی هاتن و سه روبه ری وی کرن و نهوژی ل رهخ ستی قه شارتن.

فهره نگوک:

- ۱- نیک - پاشییا لهشی دانگی نافطه نگی هه تا گه هید رانا.
- ۲- زه قزار - هه ویجی (الجهاز اتناسلی)
- ۳- سایه ر - ئاخور.
- ۴- کوتان - ته عان - تان - کومکرن ل جهه کی.
- ۵- داجریان - مل ب مل و پالدان بو پیشقه.
- ۶- مه حت - مه دح.
- ۷- سویکه م - ته ناکه م - هاویشکه م.
- ۸- سه بی. بچویک - (صبی).
- ۹- هه فش - جهی په ز لی مه خه ل دبت.
- ۱۰- کیرات - ره نگی کی تراشیه.
- ۱۱- پالون - په لیم - ناقبه را هه ردو بیرا.
- ۱۲- سطرور - وی سالی نه ئاقس.
- ۱۳- تشتویر - گیسکی دو سالی.
- ۱۴- بی ویر - لاواز.
- ۱۵- ره شمه - طه خمی هه قساری.
- ۱۶- طه له ب - چارگاڤ - غار.
- ۱۷- گیرز - گیایه کی خارنییه
- ۱۸- سه نجور - داره که خلفه کا ب سه ریشه دهاقینه سه رید دهه با و مارا پی
زه بطدکه ن.
- ۱۹- نه ولیگو - نه ره حت.
- ۲۰- شه طی مرادان - رویباری (فهرات) ه، د سترانید مه دا وه سا هاتییه.
- ۲۱- داودی - ناخی دهوله تا ئوسمانیبو نه دویره باژیره کی دکه قندا نیژیکی فهرات
ئه و ناڤ ل سه ربو نه دویره رویباری خوماروی زی بیت ئان خابور.

SITÎ Û FERX

Eminê Osman